

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ทวี โยคณิตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2550

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ทวี โยคณิตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาบัตร
เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

ของ
ทวี โยคะนิตย

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

การทำปฏิญานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ ประธานกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ กรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ประธานสอบปฏิญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการสอบปฏิญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไขข้อมูลข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านกรรมการผู้เชี่ยวชาญ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ รองศาสตราจารย์นิเทศสุขกิจ ทัพชัย ดร.คำพันธ์ อัครเนตร (รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม เขต 2)

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณ คุณแม่ ญาติพี่น้องและเพื่อนทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจในการเรียนและการทำปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ทวี โยคณิตย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายของหลักสูตร.....	7
ความหมายของวิชาพลศึกษา	10
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	10
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	13
ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้.....	17
ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา	18
ที่ตั้ง ขนาด อาณาเขต (และพรมแดน) จังหวัดนครพนม	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	26
งานวิจัยในประเทศ.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
บทย่อ	59
สรุปผลการวิจัย	60
อภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะ	67
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	73
ประวัติย่อผู้วิจัย	95

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
2 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอน พลศึกษา (n = 150).....	47
3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านการ บริหารจัดการ (n = 150).....	49
4 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา (n = 150).....	50
5 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (n = 150).....	51
6 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอน พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 150)	53
7 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอน พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านการบริหารจัดการ (n = 150)	54
8 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอน พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา (n = 150).....	55
9 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอน พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (n = 150).....	56

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ
ของ
ทวี โยคณิตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2550

ทวิ โยคณิตย์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549. ปรินูฎานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการ
ควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ.

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและ
ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่าง
เป็นผู้บริหาร จำนวน 150 คน ครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 150 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน
ได้มาโดยวิธีเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
มีค่าความเชื่อมั่น 0.76 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูป
ตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา ดังนี้
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ
ครูผู้สอนพลศึกษา มีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 89.33 และปัจจัย
ที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สีกว่างานที่ได้รับ
มอบหมายมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.00

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ
บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกอบอุ่นใจและสะดวกสบายในการปฏิบัติงานในโรงเรียน คิดเป็น
ร้อยละ 84.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ โรงเรียนมีนโยบายและ
แผนงานส่งเสริมด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 83.33

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้
สาระพลศึกษาสูงสุด คือ หลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.67
และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา
ประถมศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 89.33

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้
สาระพลศึกษาสูงสุด คือ วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา มีความทันสมัย คิดเป็น
ร้อยละ 87.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีงบประมาณจัดซื้อ
อุปกรณ์และสื่อการสอนในกิจกรรมพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.67

ครูผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา ดังนี้

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 80.67

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 92.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ โรงเรียนมีการประชุมวางแผนงานร่วมกันเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 92.00

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ มีความเหมาะสม ของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 91.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร การศึกษาประถมศึกษาและหลักสูตร กลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 90.00

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษา คือ มีความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดสอบ สมรรถภาพ คิดเป็นร้อยละ 80.00

FACTORS AFFECTING TO LEARNING PHYSICAL EDUCATION OF PRIMARY
SCHOOL ADMINISTRATOR AND PHYSICAL EDUCATION TEACHER IN SCHOOL
OF NAKHONPHANOM PROVINCE IN ACADEMIC YEAR 2006

AN ABSTRACT
BY
TAWEE YOKHANIT

Presented in Partial Fulfillments of the Requirements
for the Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

October 2007

Tawee Yokhanit . (2007). *Factors Affecting to Learning Physical Education of Primary School Administrator and Physical Education Teacher in School of Nakhonphanom Province in Academic Year 2006*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok, : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Somchai Khaisung, Asst. Prof. Thawuth Pluemsamran.

The purpose of this research were to study the factors affecting to learning physical education of primary school administrator and physical education teacher in school of Nakhonphanom province in academic year 2006. The samples were 300; 150 administrators, 150 physical education teachers who obtained by stratified random sampling. The instruments was a questionnaire which constructed by the researcher being the reliability at 0.76. The data were analyzed as frequency, percentage as table and explanation.

The results were as follows :

Aadministrators had opinion of the factors affecting to learning physical education.

1. Physical education teachers : teachers had ability to doing learning unit at 89.33% and they felt that their duty was suitable at 88.00%.

2. Administration and management : school's personals felt good mind and can for table in working of school at 84.67% and school had policy and planning in promotion sport at 83.33%.

3. Physical education program and activity curriculum : Prathom sukxa educational curriculum was appropriate at 90.67% and the documents about Prathom sukxa educational curriculum and health education and physical education curriculum were enough at 89.33%.

4. Facility place and equipment : equipment and physical education teaching media were modern at 87.67% and there were budgets to buy equipments and teaching media in physical education activity at 76.67%.

Physical education teachers had opinion of the factors affecting to learning physical education.

1. Physical education teachers : teachers had ability to doing learning unit at 83.33% and they had ability in changing curriculum at 80.67%.

2. Administration and management : school had policy and planning in promotion sport at 92.67% and school had often meeting to plan at 92.00%.

3. Physical education program and activity curriculum : the activity for development learners was suitable at 91.33% and the documents of Prathom sukisa educational curriculum and health education and physical education curriculum were enough at 90.00%.

4. Facility place and equipment : school environment was suitable to physical education activity at 90.67% and there were equipments and treatments in motor test at 80.00%.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การประถมศึกษาเป็นการศึกษาพื้นฐานเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและการศึกษาต่อ รัฐได้กำหนดว่าเป็นการศึกษาภาคบังคับและเป็นภาระผูกพันของรัฐที่จะต้องดำเนินการให้ประชาชน ในวัยเรียนได้มีโอกาสศึกษาระดับนี้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 กล่าวไว้ว่า “การศึกษา ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลงมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและดำรงชีวิตอย่างสงบสุข” (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 21)

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม แต่การศึกษาไม่ใช่ยาวิเศษหรือสูตรมหัศจรรย์ที่จะเปิดประตูไปสู่โลกใหม่ที่ซึ่งอุดมคติต่างๆ สามารถกลายเป็นความจริงได้อย่างง่ายดายหากการศึกษาคือวิธีหนึ่งที่เรามีอยู่เพื่อช่วยเสริมสร้างรูปแบบการพัฒนามนุษย์ให้ลึกซึ้งและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : ปกหลัง)

กระทรวงศึกษาธิการได้แบ่งมาตรฐานการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : คำนำ) ออกเป็น 4 ช่วงชั้นด้วยกัน อันได้แก่ ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 - 3) ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - 6) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - 3) ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 - 6) จะเห็นได้ว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 11-15 ปี ซึ่งส่วนมากจะอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 จะเป็นกลุ่มที่มีความคิด ความต้องการที่หลากหลายและเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่น และเป็นนักเรียนในวัยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นเราจึงควรเริ่มปลูกฝังให้เด็กในวัยนี้รู้จักการออกกำลังกาย ที่ถูกต้อง และมีความรักในการออกกำลังกายเป็นประจำ สม่าเสมอ เพราะเด็กในวัยนี้อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตของนักเรียน ถ้าครู หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่เข้าใจและไม่สามารถจัดบทเรียน กิจกรรม หรือวิธีการที่เหมาะสม และสนองความต้องการ ตลอดจนความสนใจของนักเรียนได้อย่างดีและถูกต้องแล้ว นอกจากการเรียนการสอนจะไม่ได้ผลดีแล้ว อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมายก็ได้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523 : 50)

เด็กนักเรียนประถมศึกษาที่มีอายุระหว่าง 6 - 12 ปี จะมีพัฒนาการในด้านการทำงานของกล้ามเนื้อนิ้วมือที่สมบูรณ์ และสามารถทำได้รู้จักคิดเหตุผลที่เป็นรูปธรรมได้ และเริ่มคิดหาเหตุผลในเชิงนามธรรมได้มากขึ้น ทำให้สภาพทางร่างกาย ความคิดความอ่านของเด็กวัยนี้ มีความเหมาะสมสำหรับที่จะให้มีการปลูกฝังพฤติกรรมในการดูแลตนเอง ประกอบกับการที่เด็กวัยนี้กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาทำให้เด็กมีโอกาสศึกษาแบบอย่างพฤติกรรมจากเพื่อนครูนอกเหนือจากแบบอย่างของบุคคลในครอบครัวตนเอง ความพร้อมทางด้านร่างกายของเด็กนักเรียนประกอบด้วยปัจจัยแวดล้อมภายนอกที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้และฝึกทักษะทำให้เด็กวัยเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมในการดูแลตนเอง (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2534: 30 - 37; อ้างอิงจาก นงลักษณ์ จินตนาดีโลก. 2539 : 3) โดยกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาของชาติ ได้มีการปรับปรุงแบบ และแนวทางการศึกษาในทุกๆระดับ ซึ่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้แถลงถึงแนวทางและเป้าหมายหลักของการศึกษาว่า ต้องจัดการศึกษาเพื่อชีวิต เพื่อกิจการงาน เพื่อการอาชีพที่สุจริต และอิสระ พร้อมทั้งทำการปรับปรุง หลักสูตรการเรียนการสอนทั้งหลายอย่างเร่งด่วน เพื่อพัฒนากำลังคนของประเทศให้ เป็นคนที่มีคุณภาพตามเป้าหมายได้ วิชาพลศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรทางการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งเป็นกระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เจริญงอกงามและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมโดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกแล้ว เป็นสื่อการเรียนรู้อและพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง กล้าคิด กล้าตัดสินใจในการแก้ปัญหา เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งในช่วงวัยที่ควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมในการดูแลรักษาสุขภาพ และมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาตน พัฒนาอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข โดยการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ก็คือช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการการดูแลและส่งเสริมสุขภาพเป็นอย่างดี เนื่องจากร่างกายกำลังเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยเจริญพันธุ์ ซึ่งก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ หากมีการส่งเสริม สุขภาพที่ดีและถูกต้องก็จะส่งผลให้เกิดภาวะสุขภาพที่แข็งแรงในอนาคต ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นอย่างดี ดังนั้น การเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงควรเน้นด้านเจตคติเป็นอันดับแรก เพราะเจตคติของนักเรียนนั้นย่อมจะเกิดขึ้นก่อนความรู้และทักษะการเรียน การสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในปัจจุบันนี้เรามักจะละเลยในเรื่องเจตคติของนักเรียน นักเรียนไม่มีความรักและความซาบซึ้งในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง (เจริญ กระบวนรัตน์. 2528 : 77)

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ ครูผู้สอนและการสอน หลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมพลศึกษา สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้เรียนและการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และบุคลากรที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ (จรรยา แก่นวงษ์คำ. 2529: 12)

จากการศึกษาวิจัยผลการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาพบว่า คุณภาพของการศึกษา ยังไม่เท่าเทียมกันในระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน และแตกต่างกันในระหว่างชุมชน เมืองกับชนบท ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่นสาเหตุจากตัวผู้เรียน ได้แก่ การขาดเรียนอัตราการมาเรียนต่ำ มีความแตกต่างกันทางสภาพเศรษฐกิจและสังคม และขาดความพร้อมด้านต่างๆ สาเหตุจากการสอน ได้แก่ มีครูไม่ครบชั้นเรียนเพราะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กเกินไปการสอนของครูยังขาดประสิทธิภาพสอนได้เป็นบางกลุ่มประสบการณ์เพราะไม่ได้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรปัจจุบันและสาเหตุจากการบริหารการศึกษา ได้แก่ การจัดครูเข้าสอนได้ไม่ตรงกับความต้องการและความสามารถของครูการกระจายอัตรากำลังครูไม่เหมาะสมและไม่ทั่วถึง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2525 : 57)

โรงเรียนในจังหวัดนครพนมแต่ละแห่ง มีสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่แตกต่างกัน รวมไปถึงครูผู้สอนมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงกิจกรรมกีฬาที่เปิดสอนมีความแตกต่างกันออกไป แต่ถึงแม้ว่าโรงเรียนในแต่ละแห่งจะจัดให้มีการเรียนการสอนตามสภาพความพร้อมของโรงเรียนแล้วก็ตาม ก็ยังไม่สามารถจัดกิจกรรมกีฬาได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน เนื่องจากเหตุผลหลายประการ ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนที่ต้องเลือกเรียนกิจกรรมกีฬาที่ตนไม่ได้สนใจ หรือไม่มีความถนัดแต่ทางโรงเรียนกำหนดและเพื่อนส่วนมากก็เลือกที่จะเรียนในกิจกรรมกีฬาชนิดนั้น ทำให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกันหมด หรือในการใช้สนามฝึกทักษะกีฬา และการใช้อุปกรณ์กีฬาที่มีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน หรือจะเป็นในเรื่องของการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนที่มีมากจนบางครั้งก็ใช้เวลาเรียนในชั่วโมงวิชาพลศึกษานำไปทำกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งทำให้เวลาเรียนในวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน ที่ต้องการเรียนและฝึกทักษะกีฬาในกิจกรรมกีฬาชนิดนั้นๆ และจากการที่ผู้วิจัยได้ติดต่อสอบถามกับผู้ที่เกี่ยวข้องในวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในแต่ละแห่ง หรือแม้แต่นักเรียนเอง บางคนก็แสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมกีฬาที่เปิดสอนไม่น่าสนใจในระดับที่ตนเรียนอยู่ หรือบางครั้งครูผู้สอนมีความเข้มงวดมากเกินไป สอนเร็วจนนักเรียนตามไม่ทัน ยังมีในส่วนของสถานที่ และอุปกรณ์ซึ่งบางครั้งก็มีความชำรุดเสียหายจนไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในการฝึกทักษะกีฬา และสนามที่ใช้ก็ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่ต้องการเรียน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถ้าโรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นั้นมีการจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาได้ไม่ตรงกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนก็อาจจะทำให้การเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาเป็นไปในทางลบและไม่เกิดการพัฒนาในการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะนักเรียนขาดความสนใจในการปฏิบัติและยิ่งไปกว่านั้นในปัจจุบันการศึกษาจะเน้นที่การมุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง สำหรับผู้ที่ได้เรียนในวิชาพลศึกษาจะรู้ได้ว่าวิชานี้ได้เน้นที่การปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญ ถ้านักเรียนขาดความสนใจแล้ว การจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาก็ไม่เกิดประโยชน์ และยังทำให้ไม่มีความสำคัญเท่าเทียมกับวิชาอื่นๆ ที่มีการเรียนการสอนภายในโรงเรียน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 เพื่อให้ผู้บริหาร ครู อาจารย์ในสถานศึกษาและผู้ที่สนใจได้นำข้อมูลที่ได้ ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข หรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนในวิชา พลศึกษามีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 เพื่อเป็นแนวทางในการให้บุคลากรทางการศึกษา ได้นำผลการวิจัยไปใช้ส่งเสริมในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม จำนวน 968 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 484 คน และครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 484 คน รวมทั้งสิ้น 968 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร และครูผู้สอนพลศึกษา จากการประมาณค่า ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ประชากร 968 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน (บุญสง โกสะ. 2542 : 172) แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 300 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 150 คน และครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 150 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของ

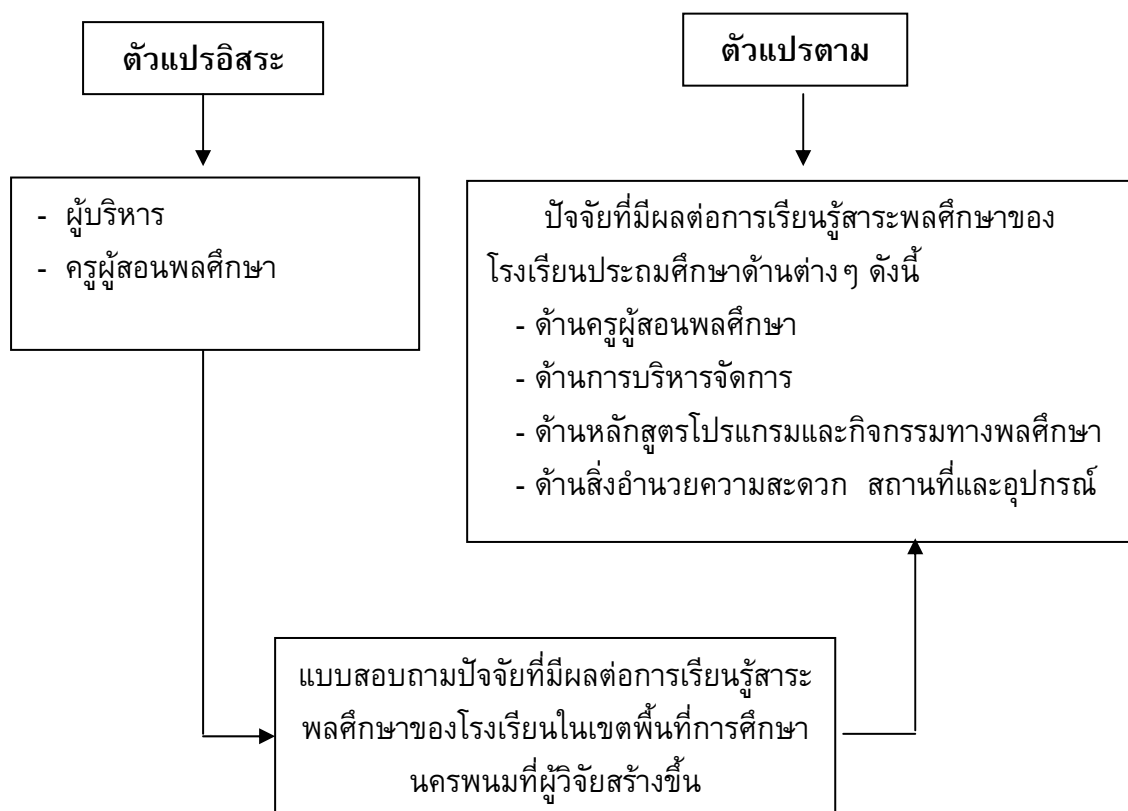
1. ผู้บริหารโรงเรียน
2. ครูผู้สอนพลศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัจจัย** หมายถึง สิ่งที่มีความสำคัญทำให้ที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549
2. **ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา** หมายถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อการจัดและการดำเนิน การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์
3. **โรงเรียน** หมายถึง โรงเรียนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครพนม แบ่งออกเป็น 3 ขนาด คือ
 - 3.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ มีนักเรียนมากกว่า 251 คน
 - 3.2 โรงเรียนขนาดกลาง คือ มีนักเรียนตั้งแต่ 151 - 250 คน
 - 3.3 โรงเรียนขนาดเล็ก คือ มีนักเรียนน้อยกว่า 150 คน
4. **ผู้บริหารโรงเรียน** หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ระดับประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549
5. **ครูผู้สอนพลศึกษา** หมายถึง บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาพลศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทางผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งนำมาเสนอดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 ความหมายของวิชาพลศึกษา
 - 1.3 การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 1.4 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้
 - 1.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา
 - 1.7 ที่ตั้ง ขนาด อาณาเขต (และพรมแดน) จังหวัดนครพนม
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของหลักสูตร

นิตยา สุวรรณศรี (2538 : 4) สรุปความสำคัญของหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. หลักสูตร เป็นแผนปฏิบัติงาน หรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตร เป็นข้อกำหนดแผนการเรียนอันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
3. หลักสูตร เป็นเอกสารทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาล เพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตร เป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย
5. หลักสูตร เป็นแผนการดำเนินงานของฝ่ายบริหารการศึกษา เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแล และติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐด้วย
6. หลักสูตร จะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงามและพัฒนาการต่างๆ ของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

7. หลักสูตร จะกำหนดลักษณะรูปร่างของสังคมในอนาคตที่จะเป็นไปในรูปใด หลักสูตร จะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลัง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

8. หลักสูตร จะเป็นสิ่งบ่งชี้ความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ จัดการศึกษา โดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันท่วงที เหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพ

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541 : 2) ได้ให้ความหมายหลักสูตรไว้ดังนี้ “หลักสูตร” ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายความว่า รายวิชาที่กำหนดไว้ให้ ศึกษาวัดดูประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งในภาษาอังกฤษ คำว่า CURRICULUM มาจากคำว่า CURRERE ซึ่งหมายถึง to run หรือ การวิ่งไปตามลำดับเป็นชุดๆ (COURSE) ไปตั้งแต่ต้นจนจบ หรือรายวิชาต่างๆ ที่สอนในโรงเรียน วิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัยนักการศึกษาต่างๆ ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

หลักสูตร คือ โครงสร้างการทำงาน ลำดับขั้นการทำงานหรือโครงสร้างของรายวิชาใด วิชาหนึ่ง ซึ่งมีคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผน และความก้าวหน้าในการทำงานอย่างมีระบบ

หลักสูตร คือ โปรแกรมโดยรวมในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นโปรแกรมทางวิชาการ หรือ โปรแกรมเสริมหลักสูตร หรือ โปรแกรมพิเศษ เช่น ชมรมต่างๆ สภานักเรียน คู่มือการแข่งขันกีฬา ภายใน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ถือเป็นหลักสูตรสำคัญทั้งสิ้น

จากคำกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนได้ จัดขึ้น ซึ่งเป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างมวลประสบการณ์ และการพัฒนาตัวร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ทางการศึกษาที่กำหนดไว้

ดังนั้น การจัดการศึกษาจะสำเร็จไปได้ด้วยดี จำเป็นจะต้องมีหลักสูตรที่เปรียบได้ กับแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

ลักษณะหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541 : 9) กล่าวว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มักมีอายุ อยู่ในช่วง 6 - 8 ปี ส่วนใหญ่ยังคงมีลักษณะพัฒนาการคล้ายคลึงกับเด็กวัยอนุบาล แต่ชีวิตและ การเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ จะเริ่มมีระบบระเบียบเข้มงวดมากขึ้น เพราะต้องเข้าเรียนในระบบ การศึกษาภาคบังคับ

การเรียนด้านสติปัญญาหรือพุทธิวิสัยยังคงคล้ายคลึงกับตอนเป็นเด็กอนุบาล แต่ก็มี บางโรงเรียนที่มุ่งการสอนแบบบรรยายหรือเน้นตัวครูให้เด็กในวัยนี้ เพราะคิดว่ามีวุฒิภาวะเพียงพอ แล้วและยังใช้เข้มงวดในลักษณะบูรณาการ การประเมินผลจะใช้การให้คะแนนเป็นเกรดหรือระดับ คะแนนต่างๆ จากงานที่ให้ทำมากกว่าการสังเกต

ด้านพัฒนาการทางสังคมมักคาดหวังกันว่าเด็กสามารถทำงานคนเดียวได้ โดยไม่ต้องเป็นสมาชิกกลุ่มแต่กระนั้นก็ยังมีความกังวลทางกายไม่มาก และจะ “เหนื่อย” (เบื่อ) กับการนั่งมากกว่าการวิ่ง การกระโดด หรือขี่จักรยาน และจำเป็นต้องมีกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อช่วยผ่อนคลายส่วนใหญ่วิจัยการผลศึกษา ในวัยนี้จะเหมือนกับวัยอนุบาลในลักษณะบูรณาการกิจกรรมการเคลื่อนไหวต่างๆ เข้าด้วยกัน การได้รู้ และเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะและพัฒนาการของเด็กวัย 5 - 8 ปี จะช่วยให้เลือกจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนผลศึกษาได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้

- เด็ก ๆ ชอบวิ่งเล่นด้วยเป็นการฝึกการรับรู้และความสามารถในการเรียนรู้ เมื่อ 7 ขวบ จะวิ่งเล่นทั่วห้องโดยไม่ชนกัน
 - การทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา และเท้ากับตายังไม่ดีไปจนกว่าจะอายุ 9 ขวบ หรือ 10 ขวบ ทำให้มีเวลาปฏิภิกิริยาไม่ดีนัก
 - เด็กอนุบาลกับ ป. 1 จะเหนื่อยง่ายและหายเหนื่อยได้อย่างรวดเร็ว
 - ด้านสรีรวิทยา เด็กหญิงจะพัฒนาการเร็วกว่าเด็กชาย 1 ปี
 - เด็กหญิงกับเด็กชายมีความสนใจร่วมกันในช่วงต้นๆ ของวัย แต่จะเริ่มต้นแตกต่างกันในช่วงปลาย
 - มีมโนธรรมในตนเองมากขึ้นในช่วงปลายของวัย
- ฉะนั้นจึงควรให้นักเรียนได้เรียนรู้ในหลักสูตรการเคลื่อนไหวพื้นฐาน หรือลีลาศึกษา โดยพิจารณาจุดสำคัญดังนี้
 - เด็กประถมศึกษาดอนต้น (ป.1) ยังคงเรียนรู้ได้ดีที่สุด ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง
 - การทำงานได้สำเร็จช่วยให้รู้สึกว่าการตนเองฉลาด
 - กระบวนการเรียนมีความสำคัญมากกว่า ผลผลิตที่ได้โดยใช้วิธีสำรวจการเคลื่อนไหวเพื่อการค้นพบสิ่งต่างๆ
 - ยังสมควรเรียนรู้แบบบูรณาการมากกว่าแยกส่วน
 - ชอบการแข่งขันและเปรียบเทียบเพื่อน แต่ควรเน้นเรื่องการให้ความร่วมมือกันมากกว่ารวมทั้งเรื่องของความรู้สึกเป็นเจ้าของด้วย จึงควรเน้นการทำงานเป็นกลุ่มมากกว่า
 - ชอบเล่นเกมที่มีกฎ กติกา และทักษะสูงขึ้น

ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 1) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและมีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันผู้บริหารการศึกษา มองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น โดยได้พยายามปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตร เนื้อหาวิชาและตัวครูผู้สอนให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา แต่ยังมีปัญหาด้านอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและนักจิตวิทยาได้ทำการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาอย่างเดียวแต่จะต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย เช่น แรงจูงใจ ความเอาใจใส่และการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้วย

พงษ์ศักดิ์ พลพงษ์ (2527 : 37) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการศึกษาต่างๆ แขนง ซึ่งนำเอากิจกรรมทางพลศึกษาที่เลือกสรรแล้วเป็นองค์ประกอบในการสร้างคนให้มีคุณค่า ทำให้คนเจริญทำให้คนงอกงาม ช่วยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี

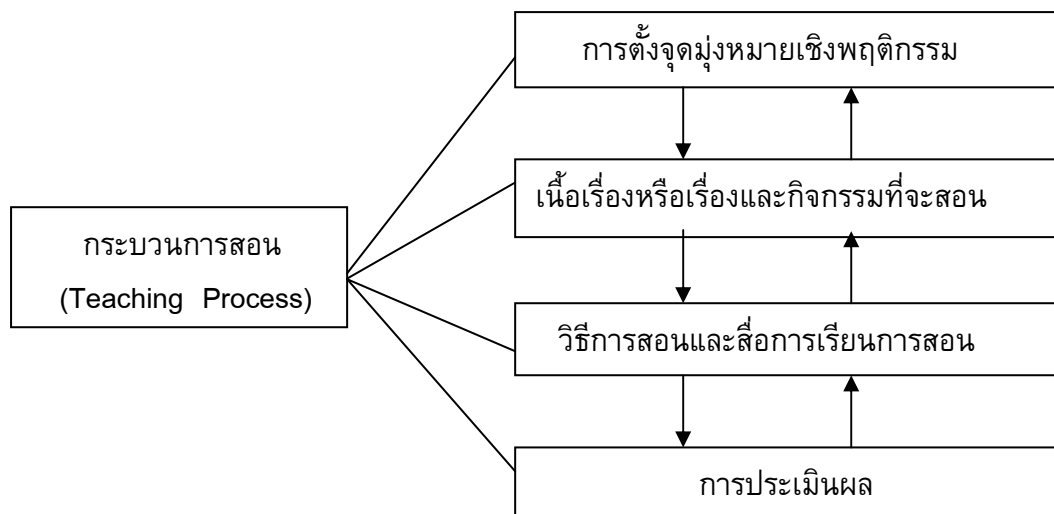
สรุปว่า พลศึกษา เป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันผู้บริหารการศึกษา มองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น โดยได้พยายามปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตร เนื้อหาวิชา และตัวครูผู้สอน ให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา แต่ยังมีปัญหาด้านอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

วาสนา คุณนาภิสิทธิ์ (2539 : 16) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอน คือวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนุกสนาน และความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน การสอนไม่ใช่เป็นเพียงการให้หรือถ่ายทอดเพียงอย่างเดียวแต่การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนด้วย เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น การสอนจึงต้องใช้ทั้งหลักและวิธีการที่ดีมีประสิทธิภาพพอตรงกับความต้องการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถสอนนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนได้

กระบวนการของการสอนประกอบด้วย การตั้งจุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหา การกำหนดวิธีสอนและสื่อการเรียนการสอน และท้ายสุดคือการประเมินผล ซึ่งเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิกระบวนการของการสอน

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกระบวนการของการสอน

ดังนั้นในการเรียนการสอนพลศึกษา ครูจึงต้องมีการจัดบรรยากาศการเรียนการสอน เพื่อให้แก่นักเรียนรู้สึกสนใจและพึงพอใจ โดยพิจารณาถึงส่วนประกอบสำคัญในการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนพลศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ตัวครูผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและความสามารถเหมาะสมสำหรับการเป็นครูพลศึกษา วิธีสอนกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์ของการสอนพลศึกษา

สมคิด ชิตประสงค์ (2521 : 26) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์ของการสอนพลศึกษาไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ได้แก่ความแข็งแรง ความทนทาน ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว
2. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีทักษะในด้านต่าง เพื่อนำทักษะในการกีฬาเหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน เพราะทักษะหรือความสำเร็จเป็นแรงจูงใจ ที่จะให้บุคคลนั้นเล่นกีฬานั้นต่อไปเรื่อยๆ
3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบ กติกา และมารยาทการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ และที่สำคัญคือให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี นับว่ามีความสัมพันธ์ควบคู่ไปกับการสอนทักษะ ซึ่งจะนำมาสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการกีฬา ซึ่งครูจะต้องสอนและอบรม
4. ต้องการให้นักเรียนมีคุณลักษณะประจำตัว คือมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย สามัคคีกลมเกลียว รักใคร่ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี

5. ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายของตนเอง และสุขภาพของร่างกายและช่วยให้นักเรียนได้เลือกกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ต่อสุขภาพและถูกสุขลักษณะ

ความสำคัญของการสอนพลศึกษา

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 10) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนเป็นส่วนช่วยที่สำคัญยิ่งส่วนหนึ่งของการศึกษา เป็นกระบวนการในการให้การศึกษาคือผู้สอนจัดให้แก่นักเรียนเพื่อให้เรียนได้โดยสะดวก ถ้าผู้สอนรู้จักใช้วิธีการสอนที่ดีและเหมาะสมแล้ว ย่อมจะทำให้ผู้เรียนได้รับผลต่อไปนี้

1. ได้รับความรู้และมีความเข้าใจในบทเรียนในวิชาการที่ครูสอน
2. มีทักษะและความชำนาญในวิชาการที่เรียนรู้นั้น
3. มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. มีความสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้
5. สามารถนำความรู้ไปแก้ไขในชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปได้

จึงถือว่า “วิธีสอน” มีความหมายและมีความสำคัญยิ่งต่อผู้เรียน และครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในฐานะเป็นผู้เลือกวิธีสอน

ลักษณะของการสอนที่ดี

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์การประเมินผลได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย ประสบการณ์เดิมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่ การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น
6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียนมิใช่เอาความจากตำราหรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
7. การสอนที่ดีควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียวกัน ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย

9. การสอนที่ดีย่อมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก

10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีการสอนใดวิธีเดียว แต่อย่างไรก็ตามควรจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด

11. การสอนที่ดีต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าการสอนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (well-being) ของคนแต่ละคน และสังคมสุขภาพจึงหมายถึงรวมทั้ง มิติด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุล และมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และเกิดการพัฒนาเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

วิสัยทัศน์ของสุขศึกษาพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงชีวิต การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพที่ดี โดยให้มีทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการ คุณธรรมและจริยธรรมค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ในการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง และมีคุณค่าในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม รู้จักการสร้างยอมรับผิดชอบและสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนอื่น ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และในชุมชน ทั้งชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยและชุมชนอื่นๆ ที่แตกต่างกันออกไป ได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน และยอมรับในความต่างนั้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการเผชิญกับปัญหาท้าทาย ความเครียด ความกดดัน ความขัดแย้ง และการสร้างเสริมสุขภาพ

ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และรักการออกกำลังกาย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาครบถ้วนจากสาระต่างๆ คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพการป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้อง เชื่อมโยงบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีก 7 กลุ่ม และยังนำไปจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการเติมเต็มให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรให้สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมสากลโดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชนท้องถิ่นไปพร้อมกัน

การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา

การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา ต้องยึดภาพรวมคือ ระบบสุขภาพเป็นที่ตั้งและดำเนินการจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพอารมณ์ สุขภาพสังคม และสุขภาพจิตวิญญาณของผู้เรียน ตั้งแต่ที่ใกล้ตัวจนกระทั่งไกลตัวออกไป

ดังนั้น ข้อมูลสาระสนเทศทั้งที่เป็นเฉพาะโรงเรียน ท้องถิ่น ชุมชน ข้อมูลระดับประเทศ และข้อมูลสากลหรือนานาชาติ จึงจำเป็นต่อการนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผนจัดทำหลักสูตรสรุปได้ว่าผู้เรียน เรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ก่อนการ

เรียนรู้สิ่งอื่นๆ ตามมา ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างจะโยงใยกันเสมอ ครูผู้สอนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องเลือกสาระการเรียนรู้และกำหนดผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือหลักสูตรแกนกลาง หรือหลักสูตรระดับชาติ จึงมีข้อสรุปให้ค่านึงดังนี้

1. เป้าหมายของการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา พลศึกษาคือ สุขภาพ หรือสุขภาวะ (Health or Well - being) ด้วยศาสตร์ทางสุขศึกษาและ ศาสตร์ทางพลศึกษา

2. สุขศึกษาและพลศึกษาไม่สามารถแยกออกจากกันได้ แม้จะมีธรรมชาติของการจัดการเรียนการสอนต่างกัน ทั้งนี้ต่างก็มีเป้าหมายอยู่ที่เดียวกันคือ สุขภาพ หรือสุขภาวะและ หลักสูตรก็มีได้ระบุว่าสาระใดเป็นสุขศึกษาหรือสาระใดเป็นพลศึกษา

3. ในการจัดหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาต้องจัดให้มีทั้ง 5 สาระ 6 มาตรฐาน ในทุกภาคเรียน ทุกชั้นและทุกปี ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกันทั้งสภาพชีวิต หรือการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันที่ต้องบูรณาการหลายเรื่องเข้าด้วยกัน และสอดคล้องกับแนวการจัดหลักสูตรตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้วย

4. จากข้อ 3 ในการจัดทำคำอธิบายรายวิชาหรือคำอธิบายรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต้องมีครบทั้ง 5 สาระ 6 มาตรฐานเช่นกัน เพราะคำอธิบายฯ ต้องจัดทำแยกเป็นรายปีสำหรับ ชั้น ป.1 - ม.3 และเป็นรายภาคสำหรับชั้น ม.4 - ม.6 หรือหมายถึงการจัดทำออกมาเป็นระดับ ชั้นละ 1 คำอธิบายฯ ในเวลาหนึ่งปีการศึกษา สำหรับชั้น ป.1 - ม.3 และภาคเรียนละ 1 คำอธิบายฯ สำหรับชั้น ม.4 - ม.6

5. การจัดการเรียนการสอนต้องบูรณาการทั้งความรู้ เจตคติ ค่านิยม คุณธรรมและ ทักษะกระบวนการเข้าด้วยกัน ทั้งในระดับชั้นเรียน (การสอนแต่ละชั่วโมง) ระดับภาคเรียน ระดับรายปี และระดับช่วงชั้น แต่มุ่งเน้นทักษะกระบวนการและเจตคติ ค่านิยม คุณธรรมก่อน ความรู้ เนื่องจากจะมีสุขภาพดีได้นั้นต้องเกิดจากการปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ ด้วยความ ตระหนัก นิยม เห็นคุณค่าเป็นสำคัญไปพร้อมกัน การมีความรู้ด้วยการท่องจำเป็นหลักมิได้ทำให้ สุขภาพดีขึ้นมาได้ การจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ได้นั้นต้องทำให้เกิดการยอมรับหรือมี เจตคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ก่อน

6. การจัดหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในสถานศึกษา สามารถจัดได้ทั้งในส่วนที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน สาระการเรียนรู้เพิ่มและ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยอาจจะบูรณาการเข้ากับอีก 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียน ที่จัดให้ผู้เรียนแต่ละช่วงชั้นได้เรียน ครูและสถานศึกษาจะต้องจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียน และยัง ต้องสอดคล้องกับระดับคุณภาพหรือมาตรฐานการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2546 : 11 - 13)

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 144 - 145) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษา จะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่น และผู้เรียนมีการบริหารการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามคาดหวังของหลักสูตร ดังนี้

1. การจัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหาร และบุคลากรในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดคาบเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนในแต่ละวัน

1. การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

2. จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย พร้อม เพียงพอ สำหรับบริการ และให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เพื่อการมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

3. แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อต่างๆ ที่สะดวกเพียงพอ ทันสมัย สำหรับการศึกษาค้นคว้า เรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ วุฒิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมทำโครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเอง ที่เป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม

5. กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือ มาใช้ในการดำเนินชีวิต และเข้าใจกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง และร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย

6. การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวก จัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษา ที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ตลอดจนมีวิธีการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้

1. การทดสอบด้านการแพทย์ หรือด้านสุขภาพ
2. ความสามารถเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว
3. การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนโลหิต
4. การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว
5. การทดสอบสมรรถภาพทางด้านทักษะ
6. การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา
7. การทดสอบทางด้านเจตคติ
8. การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม
9. การทดสอบทางด้านการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้

ปัจจัยด้านสภาพส่วนบุคคล

1. เพศ

เพศหญิงกับเพศชาย มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนทางกายภาพ ส่วนด้านคุณลักษณะภายในบุคคลก็มีความแตกต่างกัน เช่น ความคิด อุดมคติ ความละเอียดอ่อนในการทำงาน เป็นต้น จึงได้มีงานวิจัยจำนวนไม่น้อยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเพศของผู้เรียนว่ามีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ ดังเช่นงานวิจัยต่อไปนี้

ระวีวรรณ จำเรียง (2540: 149) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนดอนเมืองทหารบำรุงกรุงเทพ พบว่า เพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ สงคราม (2546: 81) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ได้รับการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของโครงการการศึกษาสายสามัญระบบทางไกลผ่านดาวเทียม พบว่า เพศของนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเพศหญิงมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าเพศชาย ซึ่งให้เหตุผลว่าอาจเป็นเพราะเพศหญิงเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อน มีทักษะในการเรียนรู้ได้ดี มีสมาธิมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนมากกว่าเพศชายที่สนใจในกิจกรรมหรือการเข้ากลุ่มกับเพื่อนมากกว่า

2. พื้นฐานความรู้เดิม

พื้นฐานความรู้เดิม เป็นความรู้ และความสามารถของผู้บริหารและครูผู้สอนที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการศึกษา ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมมากจะสามารถศึกษาต่อได้ง่ายและรวดเร็ว ได้มีงานวิจัยที่สนับสนุนตัวแปรด้านพื้นฐานความรู้เดิมที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

ธนพร ศรีพงษ์ และบุญเลิศ บุญส่งไพศาล (2543: 47) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยคริสเตียน พบว่า ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยคริสเตียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีสูง ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่ำไปด้วย

3. ความรับผิดชอบ

ปรีชา สุทธิเนียม (2546: 40-41) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้มีความรับผิดชอบว่าเป็นผู้ที่มีความอดทนอดกลั้น ตรงต่อเวลา มีความขยันขันแข็ง รู้จักหน้าที่ของตนเอง และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความปรารถนาที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีขึ้นกว่าเดิม

มีความซื่อสัตย์ มีความคิดก้าวหน้า เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการวางแผนในการทำงาน มีความเพียรพยายามในการทำงาน มีความละเอียดรอบคอบ มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม ติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป มีเหตุผล รู้จักรักษาสิทธิของตนเอง และเคารพสิทธิของผู้อื่น และเอาใจใส่ในการทำงาน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน ถือว่าเป็นหัวใจและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้นิยามไว้ว่า “ครู หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์” (ราชบัณฑิตยสถาน 2525 : 112)

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 196) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี และมีทักษะที่เป็นพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ มีความเชื่ออย่างจริงใจว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมใหญ่ที่ส่วนต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ใช่เพียงแต่การเล่นเกมส์ และการเข้าร่วมกีฬาต่างๆ เท่านั้น มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาห้ค้นหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาแนวความคิดทางด้านพลศึกษา ใฝ่หาสิ่งที่จะส่งเสริมตนเองให้มีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ ลักษณะท่าทางดี และมีเสน่ห์ในการดึงดูดความสนใจของสังคม มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีเหตุผล และมีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล

บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวมๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น กริยาท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ทักษะที่ สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ ซึ่ง บุญเจอ สุวรรณพฤกษ์ (2523 : 11-12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่มีบุคลิกลักษณะดีต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ สุขภาพประกอบด้วย ความแข็งแรง ว่องไว มีความอดทน ไม่เจ็บป่วย และไม่พิการ สุขภาพจิตประกอบด้วย มีอารมณ์ดี ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีใจหนักแน่น มีความยุติธรรม มีเหตุผล เป็นต้น
2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะในทางพลศึกษาดี หมั่นแสวงหาความรู้ให้ทันสมัย ฝึกฝนทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติม
3. รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่นักเรียน มีความสามารถในการสอน และฝึกทักษะให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความประพฤติ อยู่ในศีลธรรมและระเบียบวินัย แต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามวัฒนธรรม สะอาด และเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง ก็ จะเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 316 - 318) ได้บอกถึงว่าครูพลศึกษาควรมีหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลายๆ รายวิชา ต้องสามารถอธิบาย – สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์ กติกา แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่น การประเมินผล และการแนะนำต้องมีพัฒนาทัศนคติของควมมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมทางสุขศึกษาและการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอื่นๆ ของวิชาพลศึกษา

2. การแข่งขันกีฬาภายใน ครูพลศึกษาต้องจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่างๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้ซ้ำซ้อนและนักเรียนได้แข่งขันเท่าๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จัดลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งต่างๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน จัดระบบการให้คะแนน จัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำคู่มือการแข่งขันกีฬาภายในไว้ด้วย

3. การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายถึงว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูง และมีความสามารถในการจูงใจด้วย เหตุผลก็เพราะว่าการสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนหลายๆ ระดับความสามารถปะปนกันไปตั้งแต่อ่อนจนเก่ง แต่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม่แต่ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอน จึงต้องมีศีลธรรม หลักการและการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องไม่ปล่อยเบนออกจากจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาดครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผนจัดการปฏิบัติการการศึกษาและกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์ จัดโปรแกรมการซ้อมร่วมมือกับนักข่าว เลือกรับซื้อและรักษาวัสดุอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยงนักกีฬา เป็นที่ปรึกษาประเมินผลการตัดสิน

4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุดคือการสอนให้นักเรียนรู้จักวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. การเต้นรำ การเต้นรำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิง ตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เนื่องจากเต้นรำเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้คลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงต้องสอนได้ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหว พื้นฐาน การเต้นรำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบการเล่นเกมส์ ลีลาศ และอื่นๆ

6. ลีลาศศึกษา ลีลาศศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือและเข้าใจในหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลา แรง รูปร่างและการแสดงออก จุดมุ่งหมายของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังตนเอง

7. การศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมให้แก่เด็กนักเรียนที่มีลักษณะผิดปกติ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ดังนั้นครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาค สรีรวิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อนไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่นซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ครูควรรู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมืองมีคุณธรรม (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกของร่างกาย) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน ครูทุกคนจึงควรรับเอาบทบาทของการเป็นผู้ปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่เด็กนักเรียนไว้อย่างเต็มความภาคภูมิใจ พร้อมทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย

การสอนของครูพลศึกษา

สมคิด ชิตประสงค์ (2521 : 27-28) กล่าวถึงบทบาทของวิธีการสอนพลศึกษานั้น จะต้องประกอบไปด้วย

1. เนื้อหาวิชา (Subject Matter) ครูจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

2. การเตรียมการสอน (The Preparation Phase) จะต้องคำนึงถึงความต้องการและความพร้อมของนักเรียนต่อการเรียนรู้ การเลือกและการแยกแยะกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนตามเพศ วัย และความสามารถ การทำบันทึกการเรียนการสอนให้เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหา การจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน

3. การสอน (The Preventative Phase) มีหลักการดังนี้

3.1 ควรให้นักเรียนรู้จักจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับของการเรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนการสอน

3.2 การใช้คำพูด คำสั่งของครูจะต้องชัดเจน มีเหตุผล เข้าใจง่าย

3.3 ครูจะต้องมีเทคนิคในการพูดที่เหมาะสม

3.4 ในการเรียนการสอน จะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด

3.5 ควรจะให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในความสำเร็จ (Law of Effect) เพื่อให้นักเรียนได้รับความพอใจจากการเรียนทักษะ

3.6 ตามกฎการฝึก (Law of exercise) กล่าวว่า การเรียนให้ได้ผลดีนั้น จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาและความบ่อยของการฝึกหัด ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

3.7 ครูจะต้องคำนึงถึงอัตราความเร็วของการเรียนรู้ (Learning Curve) ของนักเรียนแต่ละคนด้วย นักเรียนบางคนอาจจะเรียนรู้ได้เร็วในระยะต้นและช้าในตอนปลาย หรือการเรียนรู้ไม่มีความก้าวหน้าขึ้นเลย

3.8 การเรียนของนักเรียนจะได้ผลดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้สึกสนุก และสามารถบอกได้ว่านักเรียนทำถูกหรือทำผิดอย่างไร

3.9 นักเรียนควรได้รับทราบถึงผลการเรียน โดยมีการวัดผล เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตนเอง

3.10 ควรจะใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน

3.11 การเรียนจะได้ผลดีควรมีแรงจูงใจ

4. การนำไปใช้ (The Application Phase) การสอนทักษะในกีฬา เด็กควรได้รับประโยชน์โดยสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เช่น

4.1 เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬา

4.2 ครูควรจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้นำทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการแข่งขัน

4.3 ผลที่ได้รับจากการสอนทักษะกีฬา ควรจะเป็นผลระยะยาวต่อไปในภายหน้า

สรุปได้ว่า การสอนพลศึกษานั้น เนื้อหาวิชาเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ วิธีการสอน การสอนของครูจะเป็นผลอย่างไร ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนที่ครูจะนำมาใช้กับนักเรียนแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536 : 292 - 293) กล่าวไว้ดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

1.1 วัสดุ คือ สิ่งของต่างๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล ลูกแบดมินตัน เชือก เป่ากระดาดที่ใช้ในกีฬายิงปืน เป็นต้น

1.2 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุเช่น แป้นบาสเกตบอล ตาข่าย คาน แผ่นน้ำหนัก ไม้ซอฟท์บอล เบาะรองพื้น เป็นต้น

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของวัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์ มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้ การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุ อุปกรณ์ เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การจัดเก็บ การดูแลรักษา สถานที่เก็บและอื่นๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน พลศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ เป็นต้น และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

ปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ผลดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 66 - 69) ได้สรุปปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนวิชา พลศึกษาให้ได้ผลดี ดังนี้

1. การเรียนทักษะทางการกีฬาควรจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก
2. เปิดโอกาสให้เด็กเล็กๆ ได้มีการพัฒนาทักษะเบื้องต้น ในระยะแรกควรให้เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรให้เด็กรู้สึกว่าเป็นการบังคับ
3. การสอนแต่ละครั้ง นักเรียนควรจะได้รู้เป้าหมายที่ถูกต้อง และชัดเจน
4. ควรมีการเตรียมความพร้อมของร่างกายก่อนการเรียนทักษะการเคลื่อนไหวต่างๆ
5. การเรียนที่ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้สึกรู้สึกพอใจในประสบการณ์และผลที่ได้รับจากการเรียน

6. ครูควรใช้วิธีการสอนหลายๆ วิธีและแต่ละวิธีควรมีความยืดหยุ่นตามสภาพการณ์นั้นๆ
7. การเรียนทักษะต่างๆ ครูควรกำหนดระยะเวลา และกระจายเวลาในการฝึกให้เหมาะสมในกิจกรรมแต่ละอย่างนั้นๆ
8. ในการสอนวิชาพลศึกษา ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างของอัตราความเร็วของเด็กแต่ละคนด้วย
9. การสอนแต่ละครั้ง ครูควรจะใช้วิธีสอนแบบโดยส่วนรวม (Whole Method) แล้วจึงวิเคราะห์ทักษะนั้นออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนและฝึกหัด แล้วจึงฝึกหัดทักษะโดยส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง
10. การเรียนทักษะให้ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนควรฝึกและปฏิบัติในวิธีการที่ถูกต้อง ควบคู่ไปกับความเข้าใจในวิธีการนั้นๆ ด้วย
11. การเรียนพลศึกษา ครูพลศึกษาจะต้องมีความสามารถที่จะอธิบายหรือสาธิตทักษะที่จะสอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน
12. ครูควรบอกให้นักเรียนได้ทราบผลการเรียนเป็นระยะๆ เมื่อนักเรียนได้ทราบการพัฒนาของตนแล้วจะทำให้มีกำลังใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น
13. ครูควรจะใช้หลักของการเจริญเติบโตของร่างกายเป็นแนวทางในการเลือกกิจกรรมในการสอน
14. แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนมาก ในการเรียนวิชาพลศึกษา ถ้านักเรียนมีแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจมาก การเรียนวิชาพลศึกษาก็จะดีขึ้น
15. ครูพลศึกษาจะต้องเข้าใจว่า ความพึงพอใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนอย่างใกล้ชิด
16. ครูพลศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียน ซึ่งอาจมีมาแต่กำเนิดหรืออาจเกิดจากการฝึกซ้อม และประสบการณ์ของเด็กมาก่อนก็ได้
17. ศักยภาพและความจำกัดทางด้านความสามารถทางด้านร่างกายของนักเรียนที่เกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ เช่น ความสามารถทางสติปัญญา คุณลักษณะ บุคลิกภาพ ลักษณะทางร่างกาย ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ ควรจะได้นำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
18. การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีที่สุดก็ต่อเมื่อครูพลศึกษาได้จัดสภาพการณ์ให้พร้อมที่จะมีกระบวนการเรียนการสอนเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี
19. การเรียนทักษะการกีฬาานั้น ถ้าต้องการให้ทักษะคงอยู่เป็นเวลานาน ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มขึ้นอีก
20. การเรียนทักษะที่จะให้ได้ผลดี ควรจะให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกหัดทักษะนั้นๆ ในใจด้วย เพื่อจะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนและวิเคราะห์ทักษะที่ได้ฝึกไปแล้วว่าถูกต้องมากน้อยเพียงใด

การวัดผลและประเมินผล

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 182) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ปริมาณที่เราต้องการวัดนี้อาจจะเป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ น้ำหนัก ส่วนสูง ซึ่งเราสามารถที่จะใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่และทำการวัด แต่สำหรับปริมาณที่เกี่ยวกับการพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความเข้าใจ ความสามารถในการวิ่ง การกระโดด ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเรียนการสอนนั้น วิธีเดียวที่เราสามารถจะวัดได้ก็คือโดยให้นักเรียนแสดงออกมาว่าเขาารู้และเข้าใจในสิ่งที่เรียนนั้น แล้วก็ทำการวัดในสิ่งที่เขาแสดงออกมานั้น วิธีหนึ่งก็อาจจะถามคำถามเพื่อให้เขาตอบหรืออาจจะให้เขาทำท่าทางให้ดูก็ได้ การวัดในลักษณะนี้อาจจะเป็นการวัดโดยทางอ้อม โดยวัดจากพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมา ซึ่งมีความยากกว่าการวัดปริมาณที่เป็นรูปร่างและมีตัวตน ทั้งนี้ก็เพราะว่า พฤติกรรมของมนุษย์นั้นนอกจากมองไม่ค่อยเห็นเป็นตัวตนแล้วปริมาณของพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะอยู่ไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย

สำหรับการประเมินผลนั้น เป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกันนั้นดูว่าดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการหาคุณภาพของผลหรือปริมาณที่ได้มาจากการวัด ด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น ถ้านักเรียนชายอายุ 14 ปี สามารถวิ่งระยะทาง 100 เมตร ได้ในเวลา 11.5 วินาที และสถิตินักเรียนชายไทยที่วิ่งได้เร็วที่สุดระยะทาง 100 เมตร ในขณะนั้นเป็น 11.0 วินาที แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายคนนี้มีคุณภาพอยู่ในระดับสูงพอสมควร หลังจากได้ประเมินผลแล้ว

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน
7. ช่วยให้ผู้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้ถูกต้อง

ที่ตั้ง ขนาด อาณาเขต (และพรมแดน) จังหวัดนครพนม

จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดชายแดน ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตอนบน) ของประเทศไทยติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวพื้นที่เป็นแนวยาวเลียบตามฝั่งขวาของแม่น้ำโขงในช่วงที่เป็นส่วนโค้งของหัวขวานของแผนที่ประเทศไทย (ขวานทอง) หรือเรียกได้ว่า เป็นพื้นที่สุดแดนดินสยาม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านพรมแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน หากพิจารณาพิกัด

ที่ตั้งตามแนวเส้นรุ้งและเส้นแวง จังหวัดนครพนมตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 16 ถึง 18 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 104 ถึง 105 องศาตะวันออก ระยะห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ ประมาณ 735 กิโลเมตร ขนาดพื้นที่จังหวัดนครพนม ความกว้างตามแนวตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันตกเฉียงใต้กว้างโดยเฉลี่ยประมาณ 54 กิโลเมตร ความยาวเลียบตามฝั่งแม่น้ำโขง มีความยาว ประมาณ 153 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับ จังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ อำเภอลำดวน และอำเภอเมืองโขงหลวง จังหวัดหนองคาย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ แม่น้ำโขงตรงกับแขวงคำม่วน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ อำเภอดงหลวงและอำเภอหว้านใหญ่จังหวัด มุกดาหาร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ อำเภออากาศอำนวย อำเภอกุสุมาลย์ และกิ่งอำเภอโพธิ์นาแก้ว จังหวัดสกลนคร

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่ราบลุ่มชายฝั่งแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นพื้นที่ยาวตามชายฝั่งแม่น้ำโขงถึง 153 กิโลเมตร เป็นพื้นที่มีป่าไม้สลับกับแม่น้ำลำห้วย หรือแอ่งน้ำ และมีภูเขาทางตอนบนด้านเหนือของจังหวัดในเขตอำเภอบ้านแพงติดต่อกับอำเภอลำดวนและอำเภอเมืองโขงหลวง จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนมมีความสูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 140 เมตร ความแตกต่างของสภาพภูมิศาสตร์จะแบ่งได้เป็นเขตพื้นที่

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดนครพนมเมื่อพิจารณาตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทยแบ่งออกได้ 3 ฤดู คือ

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครพนมจะได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงของอากาศก่อน จังหวัดอื่น ฤดูนี้ความกดอากาศสูงจากประเทศจีนจะแผ่ลงมาปกคลุมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้หนาวเย็นและแห้งแล้ง

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม จะเป็นช่วงว่างของมรสุมอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่ร้อนจัดคือเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุม ตะวันตกเฉียงใต้ เป็นลมร้อนและชื้น พัดจากมหาสมุทรอินเดียปกคลุมประเทศไทยร่องความกด อากาศต่ำที่พัดผ่านภาคใต้จะเลื่อนขึ้นมาถึงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ฝนตกชุกตั้งแต่ กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคมและฝนจะลดลงอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม เป็นต้นไป

ลักษณะอากาศทั่วไป จังหวัดนครพนมอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำ 2 ชนิด คือมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาว จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมเย็น และแห้งจากประเทศจีน และจังหวัดนครพนมได้รับอิทธิพลลมนี้ก่อนจังหวัดอื่นๆ อากาศจะหนาว เย็นจัดและแห้งแล้ง มรสุมอีกชนิดหนึ่งคือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดีย พาเอาไอน้ำและความชื้นมาสู่ประเทศไทย จังหวัดนครพนม จะมีฝนตกทั่วไป

อุณหภูมิจังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดพื้นที่ราบสูง ด้านตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้ โดยรอบจังหวัดจะเป็นแนวเทือกเขาล้อมรอบ บางส่วนในพื้นที่เป็นป่าทึบหนาแน่นอากาศ จึงค่อนข้างร้อนอบอ้าวในฤดูร้อนและหนาวจัดในฤดูหนาว อุณหภูมิโดยตลอดปี 26.57 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 18.3 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 35.8 องศาเซลเซียส เดือนที่ร้อนที่สุดคือเดือนเมษายน และในช่วงเวลา 45 ปี ที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน (ปี 2498 - 2542) อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ 42.00 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2516 และวันที่ 14 เมษายน 2526 ส่วนฤดูหนาววันที่มีอากาศหนาวเย็นที่สุด อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ 3.1 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2498 (จังหวัดนครพนมรายงานโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการและจัดลำดับความสำคัญการลงทุนเพื่อแก้ไขปัญหาสาขาล้อมจับสมบูรณ์ : 2539)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วูลฟ์ (Wolf. 1991 : 4062 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โปรแกรมพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ที่มีต่อนักเรียน (การประเมินหลักสูตร) มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ การเปรียบเทียบกิจกรรมพลศึกษา ในทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูสอนเป็นผู้ชำนาญการพิเศษกับกลุ่มที่ไม่ใช่ครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 288 คนจากโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งเป็น 2 โรงเรียน ที่ใช้ครูพลศึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและอีก 2 โรงเรียน ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 157 คน ใช้ผู้เชี่ยวชาญสอนจำนวน 80 คน สอนตามชั่วโมงพลศึกษาตามปกติในแต่ละวัน และอีก 77 คน ใช้การเรียนตามโปรแกรมพลศึกษาอย่างเดียว 2 ครั้งใน 1 สัปดาห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบแมนนี่-วิทนี ยู (Manney Whitney U) เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างการสอนแบบใช้ผู้เชี่ยวชาญและไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ และวัดทัศนคติของนักเรียนในชั่วโมงปกติ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การสอนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกให้แก่เด็กเรื่องพลศึกษา และสามารถส่งผลดีต่อโปรแกรมพลศึกษานักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมมากขึ้นเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนควรมีกิจกรรมนี้ทุกวัน ครูพลศึกษาต้องการประเมินผลกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน และสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตมากกว่า

แนนซี (Nancy. 1992 : 3857-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการ โดยการสังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน การสนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง โดยทำการศึกษา 2 เรื่อง คือ ความรู้สึกของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ ความรู้สึกที่เด่นชัด ได้แก่ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด และการศึกษาความสัมพันธ์ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษากับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ได้ยังศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลย้อนกลับ ต้องการความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรฟังเสียงของครูผู้สอนบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระและเสถียรภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

เมลนิชุก (Melnychuk. 1992 : 3857 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรการศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาวิธีการศึกษาดำเนินการโดยการสังเคราะห์ เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิพากษ์วิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบายแจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยจึงสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกและเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภาคภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจและความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียน และผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับต้องการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ควรฟังเสียงครูบ้างเพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ และเสถียรภาพในกาการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

มุงจี (Moung Gee. 1993 : 265 - A) ได้ศึกษาเรื่องสังคมครูพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศเกาหลี โดยได้ศึกษาถึงอุปสรรค ปัญหาต่างๆ ไปในการสอน ความพึงพอใจที่มีต่ออาชีพ ความสำนึกและการตอบสนองของครูพลศึกษาต่อปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 970 คน พบว่า สังคมวิชาชีพของครูพลศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาของประเทศเกาหลี มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลกระทบ เช่น วัฒนธรรมผู้บริหารโรงเรียน เพื่อนร่วมงานและตัวนักเรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบอย่างยิ่งและมีผลแตกต่างกันต่อการสอน ทักษะคติและความประพฤติของครูพลศึกษาในโรงเรียนแตกต่างกันและการยินยอมให้ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อครูปรากฏให้เห็นชัดเจนและจะมีผลค่อนข้างลบ

ยี (Yi. 2005 : 446 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของมาตรฐานการศึกษาด้านการศึกษาศึกษาของครูสอนพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตร ความร่วมมือ และผลของการเรียน” การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาชาติว่ามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือไม่ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกี่ยวข้องกับมาตรฐานหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากผู้ที่มีส่วนร่วมจากผู้อำนวยการ 110 คน ที่กำลังทำงานอยู่ในสถาบันที่มีโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรของผู้บริหารในแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้เกิดผลกระทบในด้านการเปลี่ยนแปลงการสอนหลักสูตร และการเลือกเนื้อหาอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ เพียร์สัน ที่ชี้ให้เห็นว่า การวางแผน และการสอนเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ตามหลักสูตรเดิมตัวเลขที่จะสะท้อนออกมาเป็นเชิงบวก มีค่า 0.005 เมื่อมีการวางแผน และการสอน ตัวเลขที่สะท้อนออกมาเป็นลบ มีค่า 0.005 และสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เครื่องมือนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างกัน 20.4%

เลียว (Luo. 2005 : 848 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลสำรวจของผู้นำทางพลศึกษาที่มีต่อการพัฒนารูปแบบของภาควิชาพลศึกษาโดยได้รับมอบหมายจากคณะปฏิบัติการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไต้หวัน เพื่อที่จะวิเคราะห์ปริมาณหรือระดับการพัฒนากิจกรรมซึ่งได้รับผลมาจากการปฏิบัติการศึกษา แบบสำรวจนี้ส่งไปให้อาจารย์ของภาควิชาพลศึกษาที่อยู่ในสถาบันระดับอุดมศึกษาทั้งสถาบันสังกัดของรัฐบาลและเอกชน จำนวน 150 คน แบบสำรวจถูกส่งกลับมา 112 ฉบับ คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 ของแบบสำรวจทั้งหมด ผลที่ได้รับแสดงว่าภาควิชาพลศึกษาบรรลุเป้าหมายตามความคาดหวังในเรื่องการปฏิบัติการศึกษาคาดว่าถึง 98% ผลการวิจัยพบว่า ผลการสำรวจของโครงสร้างเกี่ยวกับองค์กรมีความแตกต่างกันน้อยมาก เมื่อวิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรในเรื่องของกลุ่มประชากรกับความรู้ทางด้านการบริหารจัดการเป็นตัวแปรที่ยืนยันแล้วถือว่ายังใช้ไม่ได้

งานวิจัยในประเทศ

สุวรรณา แดงเวียง (2529 : 50) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ” ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีครูพลศึกษา 1 คน จบพลศึกษาโดยตรงเพียงร้อยละ 37.0 มีอัตราครูพลศึกษา 1 คนต่อนักเรียน 500 คน สภาพสนามยังต้องปรับปรุงจำนวนอุปกรณ์มีไม่ครบทุกกิจกรรม และมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและครูพลศึกษาไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ส่วนใหญ่มีการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาดังนี้ โครงการสอน

ผลศึกษาในโรงเรียนร้อยละ 100 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 96.6 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาในโรงเรียนร้อยละ 87.5 โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการร้อยละ 88.8 และโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิปกติร้อยละ 10.9

2. ปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมผลศึกษา พบว่า โรงเรียนประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับน้อย ปัญหาที่ประสบมาก คือ มีครูผลศึกษาไม่เพียงพอ มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรม ไม่สามารถจัดสรรสถานที่ และอุปกรณ์เพื่อการเรียนการฝึกซ้อมได้อย่างเพียงพอ มีสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ขาดครูที่มีวุฒิทางผลศึกษา ส่วนด้านงบประมาณประสบปัญหาในระดับมากทุกรายการ

3. ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนผลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมผลศึกษา พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการสั่งการและการกำกับติดตามและด้านการประสานงาน

วรวิทย์ คงมนต์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการโครงการผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 โดยส่งแบบสอบถาม ไปยังผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 314 คน และครูผู้สอนผลศึกษา จำนวน 361 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการจัดการโครงการผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาตามความคิดของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนผลศึกษาปรากฏดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนผลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านวัตถุประสงค์ของโครงการต่าง ๆ นั้นเป็นปัญหาในระดับสูง ได้แก่ โครงการสอนในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งต้องมีการปรับปรุงแก้ไข

2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนผลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการจัดโครงการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีระดับสูง

3. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ปัญหาในระดับสูงของครูผู้สอนผลศึกษาในโรงเรียน

อร่าม เสียนขุนทด (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูผลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนผลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการเรียนการสอนผลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในระดับมาก

2. นักเรียนเห็นว่า ระดับการปฏิบัติหน้าที่ของครูผลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย

3. ครูผลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูผลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนผลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน

4. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน

5. ครูพลศึกษาเพศชาย กับครูพลศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน

7. ครูพลศึกษาเห็นว่า ปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬามีดังนี้

7.1 ครูจะต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะกีฬาที่สำคัญ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะกีฬามีมาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

7.2 ครูขาดคู่มือที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

7.3 ครูมีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย

จรัส ขนิษฐน้อย (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน” ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาและต้องการพัฒนาเกี่ยวกับขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล ไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงปัญหาและความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับขนาด และจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่น โรงเรียนฝึกพลศึกษาและหอประชุม

2. สภาพและแนวทางที่ต้องการด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และการเดินทางระหว่างโรงเรียนชุมชนในเมืองและส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาในด้านนี้มาก รวมถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

3. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านการเตรียมการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชาและความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) รวมถึงกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และความยากลำบากในการจัดแปลงการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ

4. สภาพและแนวทางพัฒนาด้านการดำเนินการสอนครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับความยากลำบากในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นกระบวนการ หรือ ทักษะกระบวนการให้นักเรียนทุกชั้นตอนและการจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังบุคลิกที่พึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ศิลธรรม จริยธรรม ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี เป็นต้น ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ ความสำเร็จในกิจกรรมการเรียน โดยเน้นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

5. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล ครูพลศึกษาและผู้บริหารส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับพลศึกษา และการสร้างเครื่องมือวัดความรู้ทางพลศึกษา รวมถึงการสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬาส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ การวัดและประเมินผล รวมถึงเครื่องมือวัดและประเมินผลทางพลศึกษาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันการศึกษาให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยการจัดการศึกษาและการบริหารที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตร และความต้องการของนักศึกษา เพื่อจะได้บรรลุตามความมุ่งหมายของสถานศึกษา

ดังนั้น พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ดี มีดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ถือว่า เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากที่สุด เนื่องจากการดำเนินการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เพราะว่าสภาพความเหมาะสมของอาจารย์พลศึกษาไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับจำนวนบุคลิกภาพ ความสามารถ การหารูปแบบวิธีการสอน รวมถึงการมีวุฒิทางการพลศึกษาหรือไม่ สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยทำให้การเรียนการสอน มีคุณภาพหรือไม่

2. หลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมทางพลศึกษา ก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเป้าหมาย และสิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเกิดประสิทธิภาพได้หรือไม่นั้นเพราะว่าความเหมาะสมของหลักสูตรการจัดโปรแกรม และเลือกกิจกรรมทางพลศึกษาลงไปในการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงหลายอย่างไม่ว่าจะเรื่องเกี่ยวกับความต้องการนักศึกษาสอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน เพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นต้องเข้าใจสภาพของหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมของสถาบันการศึกษาว่ามีลักษณะที่สอดคล้องกันด้วย

3. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นส่วนประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าสิ่งเหล่านี้ช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพได้ดีหรือไม่ ถ้ามีเพียงพอและมีสภาพที่ใช้ได้ดี มีความปลอดภัย แล้วจะทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นน้อยลง อีกทั้งทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาดียิ่งขึ้น ถ้าขาดแคลน หรือคุณภาพใช้ไม่ได้และไม่มีความปลอดภัยแล้วก็จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอนด้วยเหมือนกัน

4. ผู้เรียน เป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะว่า ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่สามารถทำให้รู้ถึงว่าผลการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ดูจากพฤติกรรมที่แสดงออกในระหว่างการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ว่านักศึกษามีความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนหรือไม่มีการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาที่ทางอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาให้ นั้น ผู้เรียนทำให้อาจารย์ได้รู้จักวัดและประเมินผลการสอนของตนเองด้วย

5. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา เป็นขบวนการทางการเรียนการสอนที่จะทำให้นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนรู้ถึงผลจากการเรียนการสอนว่าเป็นอย่างไรทำให้นักศึกษารู้ถึงพัฒนาการที่ตนเองมีต่อวิชานั้นหรือไม่รู้ว่าอาจารย์ผู้สอนมีความยุติธรรมหรือไม่อีกทั้งให้อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาได้เห็นว่าตนเองมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนอย่างไรด้วย

6. ผู้บริหาร เป็นผู้ที่มีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะว่าผู้บริหารมีบทบาทในการสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณการอนุมัติกิจกรรมทางพลศึกษา รวมทั้งเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจกับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา รวมถึงนักศึกษา แต่ถ้าผู้บริหารไม่สนับสนุนมีผลทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพได้

บุญลาภ ยิ้มสุข (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในด้านพลศึกษา ได้แก่ การสอนและประเมินผล การจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่นๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและชุมชนกับกิจการนักศึกษาและการปกครอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร และอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านพลศึกษา ได้แก่ การสอนและประเมินผล การจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่นๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและชุมชนกับกิจการนักศึกษาและการปกครอง

2. ผู้บริหาร และอาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นต่อบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านพลศึกษาเกี่ยวกับการสอนและประเมินผล

3. ผู้บริหาร และอาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นต่อบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่นๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและชุมชนกับกิจการนักศึกษาและการปกครอง

วิฑูรย์ ปัญชนะ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนพลศึกษาและครูฝ่ายกิจการนักเรียน เกี่ยวกับการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 7 เกี่ยวกับปัญหาโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โปรแกรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอนพลศึกษา และ

ครูฝ่ายกิจการนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียน ขยายโอกาส สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 7 อยู่ในระดับน้อย ทั้ง 4 โปรแกรม คือ โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโปรแกรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ

พงษ์อนันต์ จันทร์ไพร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ประธานชมรมกีฬา ครูพลศึกษาและผู้ฝึกสอนกีฬา และผู้ใช้บริการ ในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 ที่มีต่อการปฏิบัติงานส่งเสริมพลานามัยและการกีฬาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 12 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 962 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ประธานชมรมกีฬา ครูพลศึกษาและผู้ฝึกสอนกีฬา และผู้ใช้บริการ ในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอยู่ระหว่าง 1-5 ปี และประเมินผลการปฏิบัติงานจากการร่วมปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่

2. การศึกษาความคิดเห็นในการปฏิบัติงานส่งเสริมพลานามัยและการกีฬาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 12

2.1 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาประชาชนระดับจังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.2 ด้านการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและกีฬาแห่งชาติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.3 ด้านการอบรมกรรมการผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนกีฬา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.4 ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.5 ด้านการจัดสร้างสนามกีฬาจังหวัดและอำเภอ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.6 ด้านการส่งเสริมชมรมกีฬาจังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

3. การศึกษาข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานส่งเสริมพลานามัย และการกีฬาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ในเขตการศึกษา 12

3.1 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาประชาชนระดับจังหวัด มีข้อเสนอแนะคือ ควรให้ชมรมกีฬาเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน โดยให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขัน และควรมีการจัดการแข่งขันกันอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและกีฬาแห่งชาติ มีข้อเสนอแนะคือ ควรมีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันให้มากกว่านี้ และพยายามให้สนับสนุนนักกีฬาที่มีภูมิลำเนาอยู่ภายในจังหวัด

3.3 ด้านการฝึกอบรมกรรมการผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนกีฬา มีข้อเสนอแนะคือ ควรมีการจัดอบรมในระดับอำเภอ และจังหวัด โดยใช้วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ

3.4 ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในทุกระดับตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดในรูปคณะกรรมการ และภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม

3.5 ด้านการจัดสร้างสนามกีฬาจังหวัดและอำเภอ มีข้อเสนอแนะคือ ให้ปรับปรุงและซ่อมแซมสนามกีฬาอำเภอและจังหวัด จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลสนาม จัดสร้างให้ทุกระดับทั้งระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด

3.6 ด้านการส่งเสริมชมรมกีฬาจังหวัด มีข้อเสนอแนะคือ ควรให้สมาคมชมรมกีฬาภายในจังหวัดมีบทบาทส่งเสริมกีฬาให้มากกว่านี้และผู้บริหารระดับต่างๆ ในจังหวัดควรเห็นความสำคัญของการกีฬาให้มากกว่าที่เป็นอยู่

สุวรรณ แดงอ่อน (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้บริหารจำนวน 81 คน อาจารย์พลศึกษา จำนวน 22 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2543 จำนวน 354 คน ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสายเกษตรกรรม มีดังนี้คือ

1. ด้านผู้สอนและการสอน

1.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมากและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

1.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

1.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

2. ด้านหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมพลศึกษา

2.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

2.2 อาจารย์พลศึกษามีความเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

2.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นน้อย

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

3.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นน้อย

3.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับ ปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

4. ด้านผู้เรียน

4.1 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

4.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

5. การวัดและประเมินผล

5.1 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

5.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

6. ผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา

6.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่สภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

6.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกิดขึ้นระดับปานกลาง

6.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

เฉลิมชัย ขำแก้ว (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546” การศึกษาคั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นผู้บริหารจำนวน 40 คน อาจารย์พลศึกษา 40 คนและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 326 คน ตามตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก มีดังนี้คือ

1. ด้านผู้สอนและการสอน

ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนมีความคิดเห็นว่ สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากและมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

2. ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมพลศึกษา

ผู้บริหารและนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือสภาพการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

4. ด้านผู้เรียน

ครูพลศึกษาและนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือสภาพการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

5. ด้านวัดผลและประเมินผล

ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากและมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

6. ผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา

ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

รัตนพร ต่วนเพ็ชร์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี” การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือมีความเชื่อมั่น 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 351 คน เป็นชาย 135 คน หญิง 216 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี

ด้านจุดมุ่งหมายการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.60

ด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นโดยรวม ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.73

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นโดยรวม ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.84

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นโดยรวม ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.78

ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นโดยรวม ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.36

ด้านวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 33.90

สุรียา จุติแสง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546” การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสามัญศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วย
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่ และอุปกรณ์ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วย
3. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วย
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วย

กฤษณา อึ้งตระกูล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 450 คน เป็นชาย 215 คน หญิง 235 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546

ด้านครูผู้สอน โดยรวมของนักเรียนชายและหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.00 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.78

ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา โดยรวมของนักเรียนชายและหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.22 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.11

ด้านวิธีการสอน โดยรวมของนักเรียนชายและหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.67 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.78

ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมของนักเรียนชายและหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 91.33 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.22

บุษบา ทันสมัย (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 257 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1. บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าสภาพการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้อันอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน และโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูมีความคิดเห็นว่าสภาพการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้อันอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน และโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

อาทิตย์ โพธิ์ภาค (2547 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือมีความเชื่อมั่น 0.94 โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ สภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 450 คนเป็นชาย 321 คน หญิง 129 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความคิดเห็นว่า

1.1 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้เกิดทักษะทางการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬา และทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย

1.2 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับบุคลากรผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าอาจารย์พลศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีบุคลิกภาพ และคุณสมบัติที่เหมาะสม

1.3 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าจำนวนอุปกรณ์ และสถานที่ ไม่มีความเพียงพอในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2. ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความต้องการในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร นักศึกษาต้องการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อให้เกิดทักษะ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.2 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านวิธีการสอน การวัด และการประเมินผล นักศึกษาต้องการทราบเกณฑ์ และวิธีการทดสอบ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.3 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านบุคลากรผู้สอน นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนปรับตัวเข้ากับนักศึกษาได้ดี และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.4 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาต้องการจำนวนสนาม และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

สัคคยศ สังขพันธ์ (2548 : บทคัดย่อ) "สภาพและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารจำนวน 78 คน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจำนวน 242 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 1 ปีการศึกษา 2547 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 45.13 และ 42.06 ตามลำดับ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 35.15 และ 39.67 ตามลำดับ

2. สภาพการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 1 ปีการศึกษา 2547 ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 35.90 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 36.26 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 41.79 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 42.60

3. สภาพการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 1 ปีการศึกษา 2547 ด้านหลักสูตรและกิจกรรมพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 42.86 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 43.22 ส่วนครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 45.10 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 39.96

4. สภาพการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 1 ปีการศึกษา 2547 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยรวมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 39.49 และ 43.35 ตามลำดับ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 36.41 และ 38.26 ตามลำดับ

5. สภาพการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 1 ปีการศึกษา 2547 ด้านการวัดและประเมินผลตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 41.67 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.40 ส่วนครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.42 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 37.27 ปัญหาการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าที่เป็นปัญหามากคือ การสอนกติกากการ แข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญในการสอนพลศึกษา และวิชาพลศึกษาจัดให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดีคิดเป็นร้อยละ 13.10 และ 12.78 ตามลำดับ

ไพรัช เพิ่มพูล (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษา พังงา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านหลักสูตร ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก

2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

4. ด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สุพจน์ วิเวก (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548. กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 266 คน เป็นชาย 195 คน และหญิง 71 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.14, 51.43, 47.97 และ 46.58 ตามลำดับ

2. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.72, 51.64, 47.18 และ 46.00 ตามลำดับ

3. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาหญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.28, 50.85, 50.14 และ 48.17 ตามลำดับ

จากการศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หยิบประเด็น ด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ ด้านบริหารจัดการ และด้านครูผู้สอน ผู้วิจัยพบว่าครูพลศึกษาต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทั้งนี้ เพราะครูพลศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ใกล้เด็กนักเรียนมากที่สุด ซึ่ง นักเรียนสามารถเรียนรู้และแสดง พฤติกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือมีความคิดสร้างสรรค์ต่อบัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อ การเรียนรู้วิชาพลศึกษาอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของ นักเรียน จึงจะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จตามแนวทางที่ตั้งไว้ในหลักสูตร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครพนม จากโรงเรียน 484 โรงเรียน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ข) โดยจำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 484 คน และครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 484 คน รวมทั้งสิ้น 968 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร และครูผู้สอนพลศึกษา จากการประมาณค่าของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ประชากร 968 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน (บุญส่ง โกสะ. 2542 : 172) แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 300 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 150 คน และครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 150 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) คือ

1. เลือกโรงเรียนที่มีผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม ได้จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 484 โรงเรียน สุ่มโดยการแบ่งขนาดโรงเรียนเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนพลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม ได้จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 484 โรงเรียน สุ่มโดยการแบ่งขนาดโรงเรียนเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน

- ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
- ด้านการบริหารจัดการ
- ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามารวบรวมเรียบเรียงเพื่อกำหนดโครงสร้างเครื่องมือและสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549
4. นำไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ค)
6. แก้ไขแบบสอบถามและเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง
7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126) ซึ่งแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น .76

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มายังสำนักงานในเขตพื้นที่การศึกษานครพนม และขอความร่วมมือเพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนที่เก็บข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มายังผู้เชี่ยวชาญ
3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจง หาความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร จำนวน 150 คน และครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 150 คน รวมจำนวน 300 ฉบับ และหลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่า ไปรับแบบสอบถามกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจง หาคความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร และครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอนพลศึกษา	
	f	%	f	%
เพศ				
ชาย	92	61.33	63	42.00
หญิง	58	38.67	87	58.00
รวม	150	100.00	150	100.00
วุฒิการศึกษา				
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	0.67	1	0.67
ปริญญาตรี	148	98.66	149	99.33
ปริญญาโท	1	0.67	0	0.00
รวม	150	100.00	150	100.00
ประสบการณ์ของผู้บริหารและครูพลศึกษา				
1 – 5 ปี	12	8.00	3	2.00
6 – 10 ปี	44	29.33	12	8.00
11 – 15 ปี	90	60.00	129	86.00
16 ปีขึ้นไป	4	2.67	6	4.00
รวม	150	100.00	150	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ผู้บริหาร เพศชาย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 61.33 เพศหญิง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 38.67 ครูผู้สอนพลศึกษา เพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 เพศหญิง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00

วุฒิการศึกษาของผู้บริหาร จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ปริญญาตรี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 98.66 ปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ครูผู้สอนพลศึกษา จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ปริญญาตรี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 99.33

ประสบการณ์ของผู้บริหาร 1 - 5 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 6 - 10 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 29.33 11 - 15 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 16 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67 ประสบการณ์ของครูผู้สอนพลศึกษา 1 - 5 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 6 - 10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 11 - 15 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 16 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารในโรงเรียน
ประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 150)

ข้อ	รายการ	มี		ไม่มี	
		f	%	f	%
1	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการ เปลี่ยนแปลงหลักสูตร	122	81.33	28	18.67
2	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนด หน่วยการเรียนรู้	134	89.33	16	10.67
3	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัด ทำแผนการจัดการเรียนรู้	122	81.33	28	18.67
4	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	116	77.33	34	22.67
5	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัด ทำสื่อการเรียนการสอน	126	84.00	24	16.00
6	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัด ทำวิจัยในชั้นเรียน	124	82.67	26	17.33
7	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัด ทำแผนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ	128	85.33	22	14.67
8	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัด ทำเครื่องวัดและประเมินผล	127	84.67	23	15.33
9	ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สึกไม่มีความสุข กับการทำงาน	127	84.67	23	15.33
10	ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สึกว่างานที่ได้รับ มอบหมายมีความเหมาะสม	132	88.00	18	12.00
	รวม	1,258	83.87	242	16.13

ตาราง 2 แสดงว่า ความถี่และค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 83.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร คือข้อครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 89.33 และครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้ที่กว้างงานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านการบริหารจัดการ
(n = 150)

ข้อ	รายการ	มี		ไม่มี	
		f	%	f	%
1	โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริม ด้านกีฬา	125	83.33	25	16.67
2	โรงเรียนมีการประชุมวางแผนงานร่วมกัน เป็นประจำ	124	82.67	26	17.33
3	โรงเรียนมีการจัดทำแผนงานหรือโครงการ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม	114	76.00	36	24.00
4	โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทางพลศึกษา	107	71.33	43	28.67
5	โรงเรียนมีการกำหนดหน้าที่และขอบเขตการ ปฏิบัติงานทางพลศึกษาไว้อย่างชัดเจน	124	82.67	26	17.33
6	โรงเรียนมีการบริหารงานที่โปร่งใสและยุติธรรม	112	74.67	38	25.33
7	บุคลากรในโรงเรียนมีความรักความสามัคคีและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	114	76.00	36	24.00
8	จำนวนชั่วโมงในการสอนของครูในโรงเรียน มีส่วนใกล้เคียงกันทุกสาระการเรียนรู้	112	74.67	38	25.33
9	ผู้บริหารมีการให้กำลังใจและสนับสนุนการ ทำงานของบุคลากรในโรงเรียน	117	78.00	33	22.00
10	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกอบอุ่นใจและ สะดวกสบายในการปฏิบัติงานในโรงเรียน	127	84.67	23	15.33
รวม		1,176	78.40	324	21.60

ตาราง 3 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ
ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านการบริหารจัดการ
โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 78.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของผู้บริหาร คือข้อบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกอบอุ่นใจและสะดวกสบายในการ
ปฏิบัติงานในโรงเรียน จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 84.67 และโรงเรียนมีนโยบายและ
แผนงานส่งเสริมด้านกีฬาด้านกีฬา จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33

ตาราง 4 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารในโรงเรียน
ประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทาง
พลศึกษา (n = 150)

ข้อ	รายการ	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
		f	%	f	%
1	มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา และหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ	134	89.33	16	10.67
2	มีความเหมาะสมของการกำหนดหลักสูตร เป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน	128	85.33	22	14.67
3	มีความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	115	76.67	35	23.33
4	มีความเหมาะสมของการกำหนดมาตรฐาน การเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา พลศึกษา	112	74.67	38	25.33
5	มีความเหมาะสมในการกำหนดเวลาในการ จัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	116	77.33	34	22.67
6	การบูรณาการการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	117	78.00	33	22.00
7	การให้ครูผู้สอนกำหนดหน่วยการเรียนรู้เอง มีความเหมาะสม	127	84.67	23	15.33
8	การรวมสุขศึกษาพลศึกษาเข้าด้วยกันมีความ เหมาะสม	121	80.67	29	19.33
9	การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีความ เหมาะสม	130	86.67	20	13.33
10	หลักสูตรการศึกษาประถมศึกษามีความเหมาะสม	136	90.67	14	9.33
	รวม	1,236	82.40	264	17.60

ตาราง 4 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ
ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านหลักสูตรโปรแกรมและ
กิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 82.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่มีผล
ต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร คือข้อหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา มีความเหมาะสม
จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 90.67 และมีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา
และหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 89.33

ตาราง 5 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร
 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
 สถานที่และอุปกรณ์ (n = 150)

ข้อ	รายการ	ปัจจัย	
		f	%
1	มีความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการปฏิบัติ กิจกรรมพลศึกษา		
	เหมาะสม	89	59.33
	ไม่เหมาะสม	61	40.67
2	มีบรรยากาศในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน		
	มี	119	79.33
	ไม่มี	31	20.67
3	สถานที่เพียงพอและเป็นสัดส่วนต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนพลศึกษา		
	เพียงพอ	77	51.33
	ไม่เพียงพอ	73	48.67
4	มีความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานและ กิจกรรมทางพลศึกษา		
	เพียงพอ	103	68.67
	ไม่เพียงพอ	47	31.33
5	ชุมชนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการเรียน การสอนพลศึกษา		
	จัด	102	68.00
	ไม่จัด	48	32.00
6	มีความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน		
	เหมาะสม	76	50.67
	ไม่เหมาะสม	74	49.33
7	วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา มีความทันสมัย		
	ทันสมัย	118	78.67
	ไม่ทันสมัย	32	21.33

ตาราง 5 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สถานที่และอุปกรณ์ (n = 150) (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ปัจจัย	
		f	%
8	มีงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนในกิจกรรมพลศึกษา		
	มี	115	76.67
	ไม่มี	35	23.33
9	วัสดุ อุปกรณ์ ทางพลศึกษาอยู่ในสภาพชำรุดไม่อยู่ในสภาพที่ใช้ งานได้		
	ชำรุด	35	23.33
	ไม่ชำรุด	115	76.67
10	มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดสอบสมรรถภาพ		
	มี	80	53.33
	ไม่มี	70	46.67

ตาราง 5 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ
ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร คือ
มีบรรยากาศในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 79.33
และวัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา มีความทันสมัย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ
87.67 มีงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนในกิจกรรมพลศึกษา จำนวน 115 คน
คิดเป็นร้อยละ 76.67

ตาราง 6 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 150)

ข้อ	รายการ	มี		ไม่มี	
		f	%	f	%
1	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร	121	80.67	29	19.33
2	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้	125	83.33	25	16.67
3	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	118	78.67	32	21.33
4	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	109	72.67	41	27.33
5	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน	105	70.00	45	30.00
6	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	103	68.67	47	31.33
7	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ	97	64.67	53	35.33
8	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำเครื่องวัดและประเมินผล	96	64.00	54	36.00
9	ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สึกไม่มีความสุขกับการทำงาน	113	75.33	37	24.67
10	ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สึกว่างานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม	117	78.00	33	22.00
	รวม	1,104	73.60	396	26.40

ตาราง 6 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 73.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษา คือข้อครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 80.67

ตาราง 7 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านการบริหารจัดการ (n = 150)

ข้อ	รายการ	มี		ไม่มี	
		f	%	f	%
1	โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริม ด้านกีฬา	139	92.67	11	7.33
2	โรงเรียนมีการประชุมวางแผนงานร่วมกัน เป็นประจำ	138	92.00	12	8.00
3	โรงเรียนมีการจัดทำแผนงานหรือโครงการ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม	126	84.00	24	16.00
4	โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทางพลศึกษา	103	68.67	47	31.33
5	โรงเรียนมีการกำหนดหน้าที่และขอบเขตการ ปฏิบัติงานทางพลศึกษาไว้อย่างชัดเจน	117	78.00	33	22.00
6	โรงเรียนมีการบริหารงานที่โปร่งใสและยุติธรรม	115	76.67	35	23.33
7	บุคลากรในโรงเรียนมีความรักความสามัคคีและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	135	90.00	15	10.00
8	จำนวนชั่วโมงในการสอนของครูในโรงเรียน มีสัดส่วนใกล้เคียงกันทุกสาระการเรียนรู้	128	85.33	22	14.67
9	ผู้บริหารมีการให้กำลังใจและสนับสนุนการ ทำงานของบุคลากรในโรงเรียน	119	79.33	31	20.67
10	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกอบอุ่นใจและ สะดวกสบายในการปฏิบัติงานในโรงเรียน	136	90.67	14	9.33
รวม		1,256	83.73	244	16.27

ตาราง 7 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านการบริหารจัดการ โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 83.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษา คือข้อโรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมด้านกีฬา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 92.67 และโรงเรียนมีการประชุมวางแผนงานร่วมกันเป็นประจำ จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00

ตาราง 8 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านหลักสูตรโปรแกรมและ
กิจกรรมทางพลศึกษา (n = 150)

ข้อ	รายการ	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
		f	%	f	%
1	มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา และหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ	135	90.00	15	10.00
2	มีความเหมาะสมของการกำหนดหลักสูตร เป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน	131	87.33	19	12.67
3	มีความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	137	91.33	13	8.67
4	มีความเหมาะสมของการกำหนดมาตรฐานการ เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา	102	68.00	48	32.00
5	มีความเหมาะสมในการกำหนดเวลาในการจัดการ เรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	103	68.67	47	31.33
6	การบูรณาการการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	124	82.67	26	17.33
7	การให้ครูผู้สอนกำหนดหน่วยการเรียนรู้เอง มีความเหมาะสม	124	82.67	26	17.33
8	การรวมสุขศึกษาพลศึกษาเข้าด้วยกันมีความ เหมาะสม	121	80.67	29	19.33
9	การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีความ เหมาะสม	100	66.67	50	33.33
10	หลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา มีความเหมาะสม	131	87.33	19	12.67
	รวม	1,208	80.53	292	19.47

ตาราง 8 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ
ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านหลักสูตร
โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 80.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษา คือข้อมีความเหมาะสม ของการจัด
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 91.33 และมีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร
การศึกษาประถมศึกษาและหลักสูตร กลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ จำนวน 135 คน
คิดเป็นร้อยละ 90.00

ตาราง 9 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก
สถานที่และอุปกรณ์ (n = 150)

ข้อ	รายการ	ปัจจัย	
		f	%
1	มีความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการปฏิบัติ กิจกรรมพลศึกษา		
	เหมาะสม	136	90.67
	ไม่เหมาะสม	14	9.33
2	มีบรรยากาศในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน		
	มี	87	58.00
	ไม่มี	63	42.00
3	สถานที่เพียงพอและเป็นสัดส่วนต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนพลศึกษา		
	เพียงพอ	114	76.00
	ไม่เพียงพอ	36	24.00
4	มีความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานและ กิจกรรมทางพลศึกษา		
	เพียงพอ	89	59.33
	ไม่เพียงพอ	61	40.67
5	ชุมชนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการเรียน การสอนพลศึกษา		
	จัด	84	56.00
	ไม่จัด	66	44.00
6	มีความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน		
	เหมาะสม	79	52.67
	ไม่เหมาะสม	71	47.33
7	วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา มีความทันสมัย		
	ทันสมัย	78	52.00
	ไม่ทันสมัย	72	48.00

ตาราง 9 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สถานที่และอุปกรณ์ (n = 150) (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ปัจจัย	
		f	%
8	มีงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนในกิจกรรมพลศึกษา		
	มี	111	74.00
	ไม่มี	39	26.00
9	วัสดุ อุปกรณ์ ทางพลศึกษาอยู่ในสภาพชำรุดไม่อยู่ในสภาพที่ใช้ งานได้		
	ชำรุด	60	40.00
	ไม่ชำรุด	90	60.00
10	มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดสอบสมรรถภาพ		
	มี	120	80.00
	ไม่มี	30	20.00

ตาราง 9 แสดงว่าความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครพนม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษา คือ มีความ
เหมาะสมของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา จำนวน 136 คน คิดเป็น
ร้อยละ 90.67 และมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดสอบสมรรถภาพ จำนวน 120 คน คิดเป็น
ร้อยละ 80.00

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้บริหาร

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ครูผู้สอนพลศึกษาควรพัฒนาตัวเองด้วยการศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ และต้องฝึกอบรมวิทยาการใหม่ ๆ ทางด้านพลศึกษา เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านการเรียนการสอนพลศึกษา

ด้านการบริหารจัดการ

ครูผู้สอนควรเสนอโครงการและกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อจะได้จัดสรรงบประมาณมาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างเพียงพอ

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

ควรจัดให้มีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนพลศึกษา ให้เข้ากับทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนและประยุกต์การใช้หลักสูตรให้เข้ากับชุมชนได้อย่างชัดเจน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

โรงเรียนควรร่วมกับชุมชนปรึกษาหารือเพื่อหาแหล่งทุนมาจัดซื้ออุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาให้เหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของครูผู้สอนพลศึกษา

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ครูผู้สอนพลศึกษาควรจบการศึกษาสาขาพลศึกษาโดยตรง และให้ครูผู้สอนพลศึกษาไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จและสามารถเป็นตัวอย่างในการเรียนการสอนพลศึกษาได้

ด้านการบริหารจัดการ

ผู้บริหารควรให้ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา โดยให้ครูผู้สอนพลศึกษาเข้ารับการอบรมกิจกรรมทางด้านพลศึกษาหรือการจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษา

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

ควรให้ครูพลศึกษาเป็นผู้ดูแลในการปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มสาระพลศึกษาและควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้ออุปกรณ์ที่ทันสมัยให้นักเรียนได้เรียน ควรจัดสถานที่ในการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน และหากมีอุปกรณ์พลศึกษาที่เพียงพอควรให้นักเรียนสามารถยืมอุปกรณ์พลศึกษาไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนได้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระผลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครนม ปีการศึกษา 2549

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนผลศึกษาโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครพนม จากโรงเรียน 484 โรงเรียน โดยจำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 484 คน และครูผู้สอนผลศึกษา จำนวน 484 คน รวมทั้งสิ้น 968 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร และครูผู้สอนผลศึกษา จากการประมาณค่าของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ประชากร 968 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน (บุญส่ง โภสละ, 2542 : 172) แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 300 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 150 คน และครูผู้สอนผลศึกษา จำนวน 150 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) คือ

1. เลือกโรงเรียนที่มีผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม ได้จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 484 โรงเรียน สุ่มโดยการแบ่งขนาดโรงเรียนเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนผลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม ได้จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 484 โรงเรียน สุ่มโดยการแบ่งขนาดโรงเรียนเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน

- ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
- ด้านการบริหารจัดการ
- ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ทำการตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่รับกลับคืนมา
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจง หาความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหาร เป็นเพศชาย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 61.33 และเพศหญิง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 38.67

ครูผู้สอนพลศึกษา เป็นเพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 และเพศหญิง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00

วุฒิการศึกษา

ผู้บริหาร จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67
ปริญญาตรี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 98.66 และจบปริญญาโท จำนวน 1 คน
คิดเป็นร้อยละ 0.67

ครูผู้สอนพลศึกษา จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ
0.67 และจบปริญญาตรี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 99.33

ประสบการณ์

ผู้บริหารอยู่ในตำแหน่งงาน 1 - 5 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00
อยู่ในตำแหน่งงาน 6 - 10 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 29.33 อยู่ในตำแหน่งงาน
11 - 15 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และอยู่ในตำแหน่งงาน 16 ปีขึ้นไป
จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67

ครูผู้สอนพลศึกษามีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ
2.00 มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 มีประสบการณ์
การสอน 11 - 15 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 และมีประสบการณ์การสอน
16 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตอนที่ 2 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหาร
และครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

ผู้บริหาร

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ
ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ
89.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สึกว่า
งานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ
บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกรับรู้และสะดวกสบายในการปฏิบัติงานในโรงเรียน จำนวน
127 คน คิดเป็นร้อยละ 84.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ
โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมด้านกีฬา จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้
สาระพลศึกษาสูงสุด คือ หลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา มีความเหมาะสม จำนวน 136 คน
คิดเป็นร้อยละ 90.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีเอกสาร
เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ
จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 89.33

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ สาระพลศึกษาสูงสุด คือ วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา มีความทันสมัย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 87.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนในกิจกรรมพลศึกษา จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67

ครูผู้สอนพลศึกษา

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 125 คน คิดเป็น ร้อยละ 83.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ ครูผู้สอนพลศึกษา มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 80.67

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมด้านกีฬา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 92.67 และ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ โรงเรียนมีการประชุมวางแผนงานร่วมกัน เป็นประจำ จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ สาระพลศึกษาสูงสุด คือ มีความเหมาะสม ของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 91.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีเอกสาร เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาและหลักสูตร กลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษา คือ มีความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา จำนวน 136 คน คิดเป็น ร้อยละ 90.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีอุปกรณ์และเครื่องมือ ในการทดสอบสมรรถภาพ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้บริหาร

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ครูผู้สอนพลศึกษาควรพัฒนาตัวเองด้วยการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ และต้อง ฝึกอบรมวิทยากรใหม่ๆ ทางด้านพลศึกษา เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านการเรียนการสอน พลศึกษา

ด้านการบริหารจัดการ

ครูผู้สอนควรเสนอโครงการและกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อจะได้จัดสรรงบประมาณมาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างเพียงพอ

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

ควรจัดให้มีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนพลศึกษา ให้เข้ากับทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนและประยุกต์การใช้หลักสูตรให้เข้ากับชุมชนได้อย่างชัดเจน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

โรงเรียนควรร่วมกับชุมชนปรึกษาหารือเพื่อหาแหล่งทุนมาจัดซื้ออุปกรณ์ เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาให้เหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของครูผู้สอนพลศึกษา

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ครูผู้สอนพลศึกษาควรจบการศึกษาสาขาพลศึกษาโดยตรง และให้ครูผู้สอนพลศึกษาไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จและสามารถเป็นตัวอย่างในการเรียนการสอนพลศึกษาได้

ด้านการบริหารจัดการ

ผู้บริหารควรให้ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา โดยให้ครูผู้สอนพลศึกษาเข้ารับการอบรมกิจกรรมทางด้านพลศึกษาหรือการจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษา

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

ควรให้ครูพลศึกษาเป็นผู้ดูแลในการปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มสาระพลศึกษาและควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้ออุปกรณ์ที่ทันสมัยให้นักเรียนได้เรียน ควรจัดสถานที่ในการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน และหากมีอุปกรณ์พลศึกษาที่เพียงพอควรให้นักเรียนสามารถยืมอุปกรณ์พลศึกษาไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนได้

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 สามารถอภิปรายผลที่สำคัญได้ดังนี้

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา ดังนี้

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 89.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สีกว่างานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.00 ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญถึงวิธีการสอน ซึ่งผู้สอนได้มีประสบการณ์การเรียนการสอนและเข้าอบรมเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนผู้เรียนยังสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด ตามความสนใจของตนเอง ทั้งนี้ ผู้บริหารสนับสนุนในเรื่องของเอกสาร ตำราเรียนต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนหาความรู้เพิ่มเติมได้ ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉรา ประไพตระกูล (2521 : 91) ได้กล่าวไว้ว่า ครูพลศึกษาต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การสอนที่ดีเป็นกระบวนการสร้างผลผลิตของทักษะการเคลื่อนไหวที่กำหนด การสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางกับนักเรียน และการสอนที่ดีของครูจะช่วยให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะเห็นได้ว่ากระบวนการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของประเทศ และจะต้องได้รับมอบหมายงานที่เหมาะสมให้ไปปฏิบัติ

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สีกอบอุ้มใจและสะดวกสบายในการปฏิบัติงานในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทั้งนี้เพราะการบริหารจัดการของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษามีการจัดระบบไว้เหมาะสมแล้ว เนื่องจากโรงเรียนได้จัดเตรียมแผนการดำเนินการไว้ล่วงหน้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ แนนซี (Nancy. 1992 : 3857-A) พบว่า ครูพลศึกษามีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลย้อนกลับ ต้องการความมั่นใจตลอดเวลา และวิสกูส Willgoose. (1984) กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์โดยรวมที่โรงเรียนรับผิดชอบจัดขึ้นในโรงเรียนตั้งแต่การสอนในชั้นเรียนไปจนถึงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และหลักสูตรยังเป็นแผนงานที่กำหนดประสบการณ์การเรียนการสอนไว้ตามลำดับ

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ หลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 89.33 ทั้งนี้เพราะว่าครูผู้สอนพลศึกษาได้รับการสนับสนุนจากหัวหน้าสถานศึกษาในเรื่องการอบรม สัมมนา ดูงานในสถานที่ต่างๆ มากขึ้น จึงทำให้ครูผู้สอนพลศึกษา นำความรู้และประสบการณ์มาพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรัส ขนิษฐน้อย (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านการเตรียมการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและ

ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชาและความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) รวมถึงกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541 : 11) หลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพจะต้องเกิดจากความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทุกคน ในสถานศึกษา รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องนอกจากสถานศึกษาเพื่อระดมความคิด ประสพการณ์มาใช้ในการกำหนดหลักสูตรและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเปลี่ยนไปตามธรรมชาติของการศึกษา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา มีความทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 87.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนในกิจกรรมพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.67 ทั้งนี้ เพราะผู้บริหารได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งดูแลเรื่องสถานที่และอุปกรณ์ให้แก่สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ โพธิ์ภาค (2547 : บทคัดย่อ) พบว่าสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 มีความต้องการด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ จำนวนสนาม และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัย และเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของจรัส ขนิษฐน้อย (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพ เพราะว่าผู้บริหารมีบทบาทในการสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณการอนุมัติจัดซื้ออุปกรณ์และกิจกรรมทางพลศึกษา รวมทั้งเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจกับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา

ครูผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา ดังนี้

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 80.67 ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนพลศึกษาในปัจจุบันเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีความถนัดในการสอนที่ตนเองยอมรับในเรื่องของการพูดจาไพเราะ และเป็นกันเองกับนักเรียนมากขึ้น และรวมทั้งการมีมนุษยสัมพันธ์ มีความยุติธรรม และเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ไม่เคยละทิ้งการสอน ตรงต่อเวลา ซึ่งสอดคล้องกับการที่ ผาณิต บิลมาศ (2522 :

85 - 86) ได้กล่าวไว้ว่า ครูพลศึกษาควรมีคุณลักษณะเกี่ยวกับการเรียนการสอน คือ รู้เกี่ยวกับ กลไกการสอนทั่วไป รู้กลไกการสอน เทคนิค และวิธีสอนวิชาพลศึกษา รู้กิจกรรมพลศึกษา ให้กิจกรรมแก่เด็กไม่เหมือนกัน ใช้สถานที่และอุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ทำให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึก สาธิต พุดแต่น้อย รู้ขอบเขต วัตถุประสงค์ ของกิจกรรมทางพลศึกษารู้หลักของความปลอดภัย

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาสูงสุด คือ โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 92.67 และปัจจัยที่มีผลต่อการ เรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ โรงเรียนมีการประชุมวางแผนงานร่วมกันเป็นประจำ คิดเป็น ร้อยละ 92.00 ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจึงมีนโยบายและ มีการวางแผนส่งเสริมการกีฬาดังกล่าวถึงมีการประชุมปรึกษาหารือกันในระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา สุทธิเนียม (2546: 40-41) ได้กล่าวถึง ความรับผิดชอบว่าเป็นผู้ที่มีความอดทนอดกลั้น ตรงต่อเวลา มีความขยันขันแข็ง รู้จักหน้าที่ของ ตนเอง และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความปรารถนาที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดี ขึ้นกว่าเดิม มีความซื่อสัตย์ มีความคิดก้าวหน้า เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการวางแผนในการทำงาน มีความเพียรพยายามในการทำงาน มีความละเอียดรอบคอบ มีการ ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม ติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไปมี เหตุผล รู้จักรักษาสิทธิของตนเอง และเคารพสิทธิของผู้อื่น และเอาใจใส่ในการทำงาน

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 91.33 และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา ประถมศึกษาและหลักสูตร กลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 90.00 ทั้งนี้ เพราะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทำให้เกิดทักษะในการออกกำลังกาย การดูแลรักษาสุขภาพ ร่างกาย ทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศาล เครือคล้าย (2530 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้เรียนเป็นผู้มีความสำคัญอย่างหนึ่งทำให้การเรียน การสอนวิชาพลศึกษา เพราะผู้เรียนจะเป็นผู้ที่สามารถทำให้รู้ถึงว่าผลการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ จากพฤติกรรมแสดงออกในระหว่างการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ว่านักศึกษามีความสนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541 : 11) กล่าวว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ต้องเชื่อมโยงกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นกรอบสำคัญของการจัด การศึกษาสำหรับสถานศึกษาทั่วประเทศ ส่วนสำคัญที่ต้องยึด คือมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้ต่างๆ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นคุณภาพที่เกิดกับผู้เรียนทั้งประเทศ และหลักสูตร จะเป็นสิ่งบ่งชี้ความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ

จัดการศึกษา โดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยมีประสิทธิภาพ ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ สาระพลศึกษาสูงสุด คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษา คือ มีความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.67 และ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษารองลงมา คือ มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดสอบ สมรรถภาพ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ทั้งนี้เพราะว่าในปัจจุบันสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ได้มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อ ทำให้มีอุปกรณ์ และสถานที่สะดวกสบาย เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศาล เครือคล้าย (2530 : บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษา มีความต้องการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา ในด้านอุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนและควรมีการติดตามการ ประเมินผลและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความต้องการของนักเรียนตลอดจน นำมาใช้พัฒนาบุคลากรต่อไป

2. ครูผู้สอนพลศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนให้เป็นไป ตามความต้องการของนักเรียนและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนควรจัดอบรมครูผู้สอน พลศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนของครูผู้สอนพลศึกษา และเพื่อเป็น การพัฒนาเทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา ในระดับอื่นๆ

2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระสุขศึกษา และพลศึกษา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับในระดับอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). *หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)* กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- _____ . (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กฤษณา อั้งตระกูล. (2547). *สภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส ขนิษฐน้อย. (2540). *สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาใน โรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดน่าน*. ปรินญาณิพนธ์ ก.ศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). *วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2528). *วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเบื้องต้น*. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จังหวัดนครพนม. (2539). *รายงานโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการและจัดลำดับความสำคัญ การลงทุนเพื่อแก้ไขปัญหาสาងแวดล้อมฉบับสมบูรณ์*. นครพนม.
- เฉลิมชัย ขำแก้ว. (2546). *สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนพร ศรีพงษ์ และบุญเลิศ บุญส่งไพศาล. (2543, มกราคม – มิถุนายน). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. *วิทยาลัยคริสเตียน*. 6(2): 47.
- นงลักษณ์ จินตนาดีล. (2539). *พฤติกรรม การดูแลตนเอง ของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร
- นิตยา สุวรรณศรี. (2538). *หลักสูตรประถมศึกษา*. *อุตรดิตถ์ : สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์*.
- บุญเจือ สุวรรณพฤษ. (2523, มกราคม). *ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูพลศึกษา, สุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ*. 1 (6) : 11-12.
- บุษบา ทันสมัย (2547). *สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี การศึกษา 2546*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บุญลาภ ยิ้มสุข. (2541). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง โกษะ. (2542). *วิธีวิจัยทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรีชา สุทธิเนียม. (2546). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1*. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). *คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับ โรงเรียน มัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ศักดิ์ พลพงษ์. (2527). *ประวัติและปรัชญาวิธีสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- พงษ์อนันต์ จันทร์ไพร. (2542). *ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานส่งเสริมพละนามัยและการกีฬาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 12*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพรัช เพิ่มพูล. (2549). *ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ระวีวรรณ จำเรียง. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง*. กรุงเทพฯ ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525*. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- รัตนพร ต่วนเพชร. (2546). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรวิทย์ คงมณี. (2533). *ปัญหาการจัดการและบริหารพลศึกษา เขต การศึกษา 12*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2534, กรกฎาคม – ธันวาคม). ลักษณะและวิธีการวัดผลประเมินผลและให้คะแนนในวิชาพลศึกษา, วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 7(3) : 30 - 37.
- _____. (2536). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทพัฒน์
- _____. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- _____. (2546). การจัดทำสาระหลักสูตรกลุ่มการเรียนรู้สาระสุขศึกษาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิฑูรย์ ปัญชนะ. (2541). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิศาล เครือคล้าย. (2530). ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2525). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2541). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมคิด ชิตประสงค์. (2521). หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สัคคยศ สังขพันธ์. (2548). สภาพและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพจน์ วิเวก. (2549). ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรียา จุติแสง. (2546). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณา แดงเวียง. (2539). สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ปรินญาณิพนธ์ คม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา แดงอ่อน. (2543). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เสาวลักษณ์ สงคราม. (2546) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของโครงการการศึกษาสายสามัญระบบทางไกลผ่านดาวเทียม. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาทิตย์ โพธิ์กาศ. (2547). สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อร่าม เสียนขุนทด. (2533). ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ประไพตระกูล. (2521). เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Luo, Christine Ting-Yi. (2005, September). The Response of Physical Education Department Leaders to Organizational Restructuring Mandated by Taiwan Higher Education Reform (China), *Dissertation Abstracts International*. 66(03) : 848 - A.
- Melnychuk, Nancy. (1992, May). Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum implementation. *Dissertation Abstracts International* . (52) : 3857 - A.
- Moung Gee. (1993, February). The Occupation Socialization of Korea School Physical Education (Teacher. Socialization). *Dissertation Abstracts International*. 265 - A.
- Nancy, M. (1992, May). Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation. *Dissertation Abstracts International*. (52) : 3857-A.
- Willgoose. C.V. (1984). The Curriculum in Physical Education. New Jersey. Prentice Hall.
- Wolf , Deborah Wilson. (1991, June). Elementary Physical Education Program : Impact on Students. *Curriculum Abstracts*. 51(12) 4062 - A.
- Yi, Xiangren. (2005, August). Impact of standards on Physical Education Teacher Education : Curriculum, Collaboration, and Learning outcomes, *Dissertation Abstracts International*. 66(02) : 446 – A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

**ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549**

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนสาระพลศึกษาตามหลักสูตรปัจจุบันที่ใช้อยู่ ว่าการสอนจะเป็นไปในแนวทางใด การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จ มีประสิทธิภาพ และการแก้ไขปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนสาระพลศึกษาดังนั้น จึงขอความกรุณาท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อความโดยละเอียด แล้วตอบคำถามตามปัจจัยตามความเป็นจริง ความคิดเห็นทุกข้อ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลงานการวิจัยเป็นส่วนรวมซึ่งไม่กระทบกระเทือนต่อตัวท่านหรือผู้อื่นแต่อย่างใดแบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
- ด้านการบริหารจัดการ
- ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ
ขอขอบคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ และเติมข้อความหรือตัวเลข
ลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. วุฒิการศึกษา

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า วิชาเอก.....

ปริญญาตรี วิชาเอก

ปริญญาโท วิชาเอก

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. สถานภาพที่ดำรงอยู่

ผู้บริหาร

ครูผู้สอนพลศึกษา

4. ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร (สำหรับผู้บริหาร)

1 – 5 ปี

6 – 10 ปี

11 – 15 ปี

16 ปีขึ้นไป

5. ประสบการณ์ในการทำงาน (สำหรับครูผู้สอนพลศึกษา)

1 – 5 ปี

6 – 10 ปี

11 – 15 ปี

16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียน
ประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับปัจจัยเกี่ยวกับการสอนสาระ
พลศึกษาในโรงเรียนของท่าน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ด้านหลักสูตร

ข้อ	รายการ	ปัจจัยด้านหลักสูตร
0	มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรเพียงพอ	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
00	หลักสูตรมีความเหมาะสมและเอื้อต่อสภาพของชุมชน	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 หมายความว่า การสอนสาระพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครพนม
สภาพเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรมีเพียงพอหรือไม่เพียงพอ

ข้อ 00 หมายความว่า การสอนสาระพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครพนม
ด้านหลักสูตรกับชุมชนมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ข้อ	รายการ	ปัจจัยด้าน ครูผู้สอน
1	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร	☐ มี ☐ ไม่มี
2	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้	☐ มี ☐ ไม่มี
3	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	☐ มี ☐ ไม่มี
4	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี
5	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี
6	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี
7	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ	☐ มี ☐ ไม่มี
8	ครูผู้สอนพลศึกษามีความสามารถในการจัดทำเครื่องวัดและประเมินผล	☐ มี ☐ ไม่มี
9	ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สึกไม่มีความสุขกับการทำงาน	☐ มี ☐ ไม่มี
10	ครูผู้สอนพลศึกษามีความรู้สึกว่างานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม	☐ มี ☐ ไม่มี

ด้านการบริหารจัดการ

ข้อ	รายการ	ปัจจัยด้านหลักการ บริหารจัดการ
1	โรงเรียนมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมด้านกีฬา	☐ มี ☐ ไม่มี
2	โรงเรียนมีการประชุมวางแผนงานร่วมกันเป็นประจำ	☐ มี ☐ ไม่มี
3	โรงเรียนมีการจัดทำแผนงานหรือโครงการเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม	☐ มี ☐ ไม่มี
4	โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทางพลศึกษา	☐ มี ☐ ไม่มี
5	โรงเรียนมีการกำหนดหน้าที่และขอบเขตการปฏิบัติงานทางพลศึกษาไว้อย่างชัดเจน	☐ มี ☐ ไม่มี
6	โรงเรียนมีการบริหารงานที่โปร่งใสและยุติธรรม	☐ มี ☐ ไม่มี
7	บุคลากรในโรงเรียนมีความรักความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	☐ มี ☐ ไม่มี
8	จำนวนชั่วโมงในการสอนของครูในโรงเรียนมีสัดส่วนใกล้เคียงกันทุกสาระการเรียนรู้	☐ มี ☐ ไม่มี
9	ผู้บริหารมีการให้กำลังใจและสนับสนุนการทำงานของบุคลากรในโรงเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี
10	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกอบอุ่นใจและสะดวกสบายในการปฏิบัติงานในโรงเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี

ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

ข้อ	รายการ	ปัจจัยด้านหลักสูตร
1	มีเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาพลศึกษาเพียงพอ	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
2	มีความเหมาะสมของการกำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้นตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
3	มีความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
4	มีความเหมาะสมของการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
5	มีความเหมาะสมในการกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
6	การบูรณาการการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
7	การให้ครูผู้สอนกำหนดหน่วยการเรียนรู้เองมีความเหมาะสม	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
8	การรวมสุขศึกษาพลศึกษาเข้าด้วยกันมีความเหมาะสม	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
9	การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีความเหมาะสม	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
10	หลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา มีความเหมาะสม	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ข้อ	รายการ	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม
1	มีความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
2	มีบรรยากาศในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี
3	สถานที่เพียงพอและเป็นสัดส่วนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
4	มีความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานและกิจกรรมทางพลศึกษา	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
5	ชุมชนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา	☐ จัด ☐ ไม่จัด
6	มีความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
7	วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา มีความทันสมัย	☐ ทันสมัย ☐ ไม่ทันสมัย
8	มีงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนในกิจกรรมพลศึกษา	☐ มี ☐ ไม่มี
9	วัสดุ อุปกรณ์ ทางพลศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในสภาพชำรุด ไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้	☐ ชำรุด ☐ ไม่ชำรุด
10	มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดสอบสมรรถภาพ	☐ มี ☐ ไม่มี

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระ
 พลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

1. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

.....

.....

.....

2. ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

3. ด้านหลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

.....

.....

.....

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

.....

.....

.....

5. ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549

โรงเรียนขนาดใหญ่

1	บ้านวังกระแสะ	29	สหราษฎร์รังสฤษดิ์
2	บ้านแสนพันหมื่นหย่อน	30	บ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์)
3	บ้านดอนแดง	31	นาคำราษฎร์รังสรรค์
4	ชุมชนหนองฮีสามัคคี	32	บ้านนาคำ
5	โพนสว่างนาจิววิทยา	33	บ้านภูกระแต
6	บ้านนาคอกควาย	34	บ้านโนนก่อ (ราษฎร์อนุสรณ์)
7	บ้านดงตีว	35	บ้านหาดแพง
8	บ้านผึ้ง	36	บ้านนาโพธิ์
9	ศรีโพธิ์ทองวิทยา	37	สนธิราษฎร์วิทยา
10	บ้านเหล่าภูมิ-คำธาตุ	38	ดอนถ่อนโคกกลาง
11	ชุมชนนามนิเทศการ	39	ชุมชนเอื้องก่อนาคี
12	บ้านคำสว่าง	40	บ้านนาเดื่อ
13	บ้านหนองปลาตุก	41	บ้านนาชุม
14	ปลาปากราษฎร์บำรุง	42	สามผงวิทยาคม
15	บ้านกุดตาไก่	43	ชุมชนบ้านสามผง
16	หนองสังข์ราษฎร์บำรุง	44	บ้านข่าพิทยาคม
17	เรณูวิทยาคาร	45	บ้านข่า
18	นาแกผดุงราชกิจเจริญ	46	บ้านขามเปี้ย
19	วัดพระธาตุพนม "พนมวิทยาคาร"	47	นางิ้วราษฎร์รังสรรค์
20	สุนทรวิจิตร	48	ชุมชนนางิ้ว
21	บ้านหัวบึงทุ่ง(เขตการทางฯ)	49	บ้านอุณา
22	อนุบาลนครพนม	50	อุดมพัฒนศึกษา
23	บ้านนาหว้า	51	บ้านดอนปอหนองโอง
24	บ้านแพงพิทยาคม	52	อุเทนวิทยาคาร
25	ชุมชนไผ่ล้อม	53	บ้านตาล
26	บ้านนาโพธิ์	54	จำปาวิทยา
27	ลิ่งกาพิทยาคม	55	ชุมชนบ้านคำพอกท่าดอกแก้ว
28	บ้านโคกพะชาย	56	บ้านห้วยพระ
57	บ้านนาพระชัย	81	บ้านไชยศรี
58	อุเทนพัฒนา	82	ดอนเสี้ยวแดงพิทยาคม
59	บ้านท่าอุเทน	83	บ้านดอนพะชาย

60	ไชยบุรีวิทยาคม	84	บ้านเชียงยืน
61	บ้านตาลปากน้ำ	85	บ้านปากทวย
62	บ้านพะทาย	86	บ้านม่วงสีดา
63	บ้านท่าหนามแก้วสวนกล้วย	87	บ้านนาขมิ้น
64	รามราชพิทยาคม	88	บ้านขามเตี้ยใหญ่
65	เชียงยืนวิทยา	89	บ้านดอนยางทุ่งน้อย
66	นาหว้าพิทยาคม	90	บ้านโพนบก
67	บ้านแพงวิทยา	91	บ้านโพนเพ็ก
68	บ้านนาขาคำพอก	92	บ้านจิวสร้างแก้ว
69	ชุมชนบ้านไชยบุรี	93	บ้านนาเต่า
70	บ้านพนอม	94	นาทมวิทยา
71	พะทายพิทยาคม	95	เทคโนโลยีศรีสงคราม
72	บ้านโพนสวรรค์	96	เซนต์ยอแซฟศรีสงคราม
73	บ้านค้อ	97	อัสสัมชัญเทคนิคนครพนม
74	บ้านนาทม	98	หนองชนพิทยาคม
75	บ้านท่าพันโฮ้ง	99	อนุบาลวรรณรัตน์
76	บ้านดอนแดงดอนตู	100	อนุบาลแสงอรุณนาหว้า
77	โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา	101	ค้อวิทยาคม
78	บ้านเสาเล้า	102	บ้านขว้างคลี
79	บ้านโพนจาน		
80	บ้านนาหัวบ่อ		

โรงเรียนขนาดกลาง

1	บ้านสร้างแห่	29	บ้านโคกสว่าง(เรืองศิษย์วิทยาฯ)
2	บ้านโคกกลาง	30	บ้านต้อง(ศรีบัวบานวิทยาคาร)
3	บ้านดินดำหมากเฟือง	31	บ้านวังตามัว
4	บ้านนาราชควาย	32	บ้านท่าค้อ(ชุมชนประสาธศิลป์)
5	ไทยรัฐวิทยา 50 (บ้านคำพิ)	33	บ้านสำราญ
6	บ้านดอนขาว	34	บ้านนายอ
7	บ้านนาคู่	35	บ้านหนองหอยคำอ้อม
8	บ้านดับเต่าหนองเทาสามัคคี	36	บ้านทุ้(สามัคคีวิทยา)
9	บ้านหนองญาติ	37	บ้านกุดนิม
10	บ้านโสกแมว	38	บ้านกลาง
11	ธารน้ำใจ	39	บ้านน้ำก่า (สิทธิผลนุกุล)
12	บ้านนาเลียง	40	บ้านกुरुคุ
13	บ้านดอนดู่	41	บ้านคำเตย
14	บ้านโพนแพง	42	บ้านดงต้อง
15	ดอนเหลียงทองวิทยา	43	ชุมชนบ้านหนองย่างขึ้น
16	บ้านชะโนด	44	บ้านชะโงมนาโดน
17	บ้านหนองบัวนาราชควาย	45	บ้านปฏิรูป
18	นาฝือบอนราษฎร์นุกุล	46	บ้านโพนงาม
19	บ้านโปร่งหนองเปง	47	บ้านเหล่า
20	อ้อมหม่อมวิทยาคาร	48	บ้านโพนสว่าง
21	บ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์	49	ประชาสนธิ์นุสรณ์
22	บ้านนกเหาะ	50	บ้านจอมศรี
23	บ้านศรีธน	51	บ้านแค
24	โพนทองวิทยาคาร	52	บ้านนาเพียง
25	บ้านหนองแซง	53	บ้านสามัคคี
26	นางามวิทยาคาร	54	บ้านโนนงุง
27	นาถ่อนวิทยานุกุล	55	บ้านกุดน้ำใส
28	บ้านนาดอกไม้	56	บ้านหนองนางเลิง
57	บ้านโพนค้อโพนสวรรค์	76	บ้านต้าย
58	บ้านดงยอ	77	บ้านห้วยไทสมบูรณ์
59	บ้านธาตุ	78	บ้านพันห้าวดอนคู่

60	บ้านหนองสาหร่าย	79	บ้านนาโตโพธิ์ศรี
61	บ้านเหล่าหนาด	80	บ้านเทพนิมิตร
62	บ้านนาข่าท่า	81	บ้านคำแม่นาง
63	บ้านหนองเทา	82	บ้านโคกศรี
64	บ้านท่าหนามแก้วสวนกล้วย	83	บ้านนาโพธิ์
65	บ้านเวินพระบาท	84	บ้านนาเรียงทุ่งเจริญ
66	บ้านรามราช	85	บ้านโพธิ์ไทรทองวิทยา
67	ไตรราษฎร์วิทยาการ	86	บ้านโพนทอง
68	บ้านดงวิทยาการ	87	บ้านโคกยาว
69	บ้านนากระทิม	88	บ้านดอนสะฝาง
70	บ้านเหล่าพัฒนา	89	บ้านนาดีหัวภู
71	บ้านดอนแดง	90	บ้านนาคุณน้อยหนองหัวจั่ว
72	บ้านหนองบัว	91	ราษฎร์สามัคคี
73	บ้านอุนยางคำ	92	บ้านท่าลาดราษฎร์สามัคคี
74	บ้านตาล	93	บ้านพืชผล
75	ชุมชนประสานมิตร	94	บ้านนาเรียงทุ่งเจริญ

โรงเรียนขนาดเล็ก

1	บ้านหนองลาดควาย	32	บ้านชาติพัฒนาสันติสุข
2	บ้านดงยอ	33	บ้านหนองคอง
3	บ้านหนองหมากแก้ว	34	บ้านทันสมัย
4	บ้านดอนแดง	35	บ้านหนองกุง
5	บ้านหนองกุง	36	บ้านดงโชค
6	บ้านคำเกษิม	37	บ้านแก่งโพธิ์
7	บ้านวังยาง	38	บ้านสามแยกหัวภูธร
8	บ้านเขนนาง	39	บ้านหนองยาว
9	บ้านนาแกน้อย กรป.กลางฯ	40	บ้านน้อยใต้
10	ชายแดนอนุสรณ์	41	นาสุขุมอุดมสวรรค์สามัคคี
11	บ้านดงก้อม	42	บ้านวังม่วง
12	บ้านนาทาม	43	บ้านโพนบกหัวขัววิทยาการ
13	บ้านพิมานท่า	44	บ้านนาฉันทะญาณวีโรอนุสรณ์
14	บ้านโพนทัน	45	บ้านโพนตูโคกสวัสดิ์
15	บ้านวังโพธิ์	46	ลาดสว่างวิทยา
16	บ้านไผ่ล้อม	47	บ้านหนองหญ้าไซ
17	บ้านดงขวาง	48	บ้านโพธิ์ศรี
18	บ้านหนองกุง (อินดูสมาช)	49	บ้านนาหัวบ่อ
19	บ้านบ่อสะอาด	50	ดอนนางหงส์สงเคราะห์
20	บ้านโพนป่าหว่าน	51	บ้านนายอนน้อย
21	บ้านน้ำบ่อ	52	บ้านดอนสวรรค์
22	บ้านวังสิม	53	บ้านดงมะเอก
23	บ้านนาคำโนนขาม	54	บ้านหนองห้าง
24	บ้านธาตุพนม (พิทักษ์วิทยา)	55	บ้านนาดี
25	บ้านนาโสก	56	บ้านนาขาม
26	บ้านจอมมณี	57	บ้านนาม่วง
27	บ้านหนองดินแดง	58	บ้านไทยสามัคคี
28	บ้านคำชะอี	59	บ้านนาปัง
29	บ้านค้ำพวง	60	บ้านนามนดงตี้ววิทยา
30	บ้านนาโดนเก่า	61	บ้านนาเหนือ
31	บ้านสร้างหิน	62	บ้านโนนสังข์

63	บ้านสร้างเม็ก	96	บ้านหนองหญ้าม้า
64	บ้านหนองบัวหน้าฐานบิน	97	บ้านดงป่ายูง
65	นาถ่อนท่าวิทยาคาร	98	บ้านปลาปากน้อย
66	บ้านหนองหญ้าปล้องข้าวสูง	99	บ้านหัวขัวใต้
67	บ้านหนองยอ	100	บ้านหนองสะโน
68	บ้านจุกเตย	101	ประชามิตรวิทยา
69	บ้านหนองแซง	102	บ้านพระซองเหนือ
70	บ้านหนองนางด่อน	103	ชุมชนบ้านพิมาน
71	บ้านสี่ชมพุมิตรภาพที่ 164	104	บ้านนาสะเตา
72	บ้านโนนสวรรค์	105	บ้านกอก
73	บ้านหนองแคน	106	บ้านสุขเกษม
74	บ้านเนินสะอาด	107	บ้านดอนม่วง
75	บ้านหนองกกคุณ	108	บ้านคำผาสุก
76	บ้านนาขาม	109	บ้านหนองสะโน
77	บ้านสว่างสำราญ	110	บ้านแก้ง
78	บ้านกกไฮ	111	บ้านจำปา
79	บ้านนาปึงคอง	112	บ้านนาทราย
80	บ้านโคกสว่าง	113	บ้านกลางมูลอัน
81	บ้านนาบัว	114	บ้านสุขเจริญ
82	บ้านนางเลิศ	115	บ้านม่วง
83	บ้านหนองบัวราษฎร์รัฐบำรุง	116	บ้านหนองโพธิ์วังโน
84	บ้านใหม่วังเชื่อม	117	บ้านนางาม
85	บ้านนาสีนวล	118	บ้านดับเตาโนนจันทร์
86	บ้านโนนหอม	119	บ้านท่าลาด
87	บ้านหนองบัวกुरुคุ	120	ชุมชนอาจสามารถ
88	บ้านหนองบัว	121	บ้านเหล่าสำราญ
89	บ้านกลางน้อย	122	บ้านดงสว่าง
90	บ้านดอนข้าวหลาม	123	บ้านน้ำก่า (ลำประชาอุปถัมภ์)
91	บ้านปากบั้ง	124	บ้านเหล่าทุ่ง
92	บ้านวังกะเบา	125	บ้านโคกก่อง
93	บ้านโคกสีมิตรภาพที่ 87	126	บ้านกุงโกน
94	ชุมชนบ้านพุ่มแก	127	บ้านโพนสาวเอ้
95	บ้านวังยาง	128	บ้านนามูลอัน

129	บ้านเห็บ	162	บ้านนาเชือก
130	บ้านดอนยานาง	163	บ้านนาบัว
131	บ้านดงอิน้ำ	164	บ้านโคกกลาง
132	บ้านหนองแสง	165	บ้านดอนกกโพธิ์ค่ายเสรีวิทยา
133	บ้านผักขะย่านาคอยโนนแดง	166	บ้านทรายมูลคำผักแพว
134	บ้านขอนกกองโพนทอง	167	บ้านดงบาก
135	บ้านนาทุ่งยางคำ	168	บ้านดงตุงาม
136	บ้านทุ่งสว่าง	169	บ้านโคกหินแฮ่
137	บ้านนาทุ่งมั่ง	170	บ้านโชคอำนาจ
138	บ้านวังยาง	171	บ้านยอดชาดวิทยา
139	มรุกขนคร	172	บ้านวังไฮหนองกุง
140	บ้านต้นแห่น(ราษฎร์ต้นแห่นฯ)	173	บ้านโคกสูง
141	บ้านทุ่งมน	174	รอดโพธิ์ทองวิทยาสรรค์
142	บ้านหัวดอน(สำนักงานสลาฯ)	175	บ้านกล้วย
143	บ้านคำเม็ก	176	บ้านนามะเขือ
144	บ้านนาราชควายน้อย	177	บ้านหนองบัวคำ
145	บ้านห้วยทราย	178	บ้านขามเฒ่า
146	บ้านโพนทา	179	บ้านถาวรนาอุดม
147	บ้านหนองจันทน์	180	บ้านนาหาด
148	บ้านดงหมู	181	บ้านหนองบ่อ
149	บ้านดอนกลาง	182	บ้านฝิ่งแดง
150	บ้านห้วยไหล่	183	บ้านหนองบาทำว
151	บ้านดอนนางหงส์(หงส์ทองฯ)	184	บ้านยางงอย
152	บ้านโคกกลางแก้งน้อยฯ	185	บ้านคำไฮ
153	บ้านบ่อดอกซ้อน	186	บ้านเสียวสงคราม
154	บ้านสร้างแป้น	187	บ้านอ้วน
155	บ้านโพนสว่าง	188	บ้านอุ่มไผ่
156	บ้านโพธิ์ตาก	189	บ้านคำสว่าง
157	บ้านขอนแก่น	190	บ้านดงน้อย
158	บ้านน้ำคำ	191	บ้านนาหนองหวาย
159	บ้านดงน้อยพัฒนา	192	บ้านปากยาม
160	บ้านหนองบึง	193	บ้านดงหนองบัว
161	บ้านหนองหอยใหญ่	194	บ้านดอนสมอ

195	บ้านดอนมะจ่าง	228	บ้านโคกสะอาด
196	บ้านดอนแดง	229	บ้านนาพระ
197	บ้านท่าปอ (ปอศรีรัตนอำนวย)	230	บ้านนายาง
198	บ้านนาคอย	231	บ้านดอนบาก
199	บ้านดอนตี้ว	232	บ้านแพงโคก
200	บ้านหัวหาด	233	บ้านป่าหวั่น
201	บ้านนางัว	234	บ้านม่วงชี
202	บ้านนาหลวง	235	บ้านนาแข
203	บ้านคำพอก	236	บ้านโคกสายทอง
204	บ้านนาขามส้มป่อย	237	บ้านคำนกก
205	พระซองวิทยาคาร	238	บ้านหนองผักตบ
206	บ้านหนองกุดแคน	239	บ้านน้อยทวย
207	บ้านดอนโทน	240	บ้านนากระแต้
208	เมืองนครพนม	241	บ้านน้อยหัวบึง
209	บ้านมหาชัย	242	บ้านดอนผักปอด
210	พระกลางวิทยาคาร	243	บ้านโพน
211	บ้านหนองคำโคกกุง	244	บ้านดงขวาน
212	บ้านนาแกบึงเหล็ก	245	บ้านท่าจำปา
213	บ้านนาโดนใหม่	246	บ้านดอนแดง
214	บ้านหนองผักแว่น	247	บ้านคำเตย
215	บ้านเชียงเซา	248	บ้านดอนตี้ว
216	บ้านดงขวาง	249	บ้านนาดอกไม้
217	บ้านนาจาน	250	บ้านท่าแต่บุงแก
218	บ้านหนองผือ	251	บ้านนาหนองบก
219	บ้านโพนขาว	252	บ้านวังโพธิ์
220	บ้านนาอินทร์นาโอคอยพัฒนา	253	บ้านหาดกวน
221	บ้านนาเตือ	254	บ้านแก้วบัดโป่ง
222	บ้านอี้อูด	255	บ้านดอนคู้
223	บ้านศรีเวินชัย	256	บ้านนาเพียง
224	บ้านหนองดุด	257	บ้านดง
225	บ้านดอนศาลา	258	บ้านเหล่าศรีโนนโให้
226	บ้านนาน้อย	259	บ้านโคกสว่าง
227	บ้านเสียววิทยา	260	บ้านแพงสะพัง

261	บ้านโพนก่อ	275	บ้านหนองท่ม
262	บ้านโพนแดง	276	บ้านนาคำ
263	บ้านบุง	277	บ้านสัมปอ
264	บ้านขามเตี้ยน้อย	278	บ้านหนองชน
265	บ้านอ้อ	279	บ้านชัยมงคล
266	บ้านเหล่าปะตาโนนอุดม	280	บ้านนาดีวิทยา
267	บ้านนาโน	281	บ้านนานอ
268	บ้านนาผักหมานาหมากแวง	282	บ้านดอนเตย
269	บ้านหนองหญ้าปล้อง	283	บ้านหมู่มัน
270	บ้านท่าเรือ	284	บ้านดอนกลาง
271	บ้านบงคำ	285	บ้านคำนกกก
272	บ้านอ้อมไผ่	286	บ้านหนองแวง
273	บ้านโพนตูมหนองแสง	287	บ้านนาคำ
274	บ้านนาล้อมกุดตะกล้า	288	บ้านท่าลาด

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์นิเทศสุขกิจ ทัพชัย
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
3. ดร.คำพันธ์ อัครเนตร
รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 2

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายทวี โยคณิตย์
วันเดือนปีเกิด	28 กุมภาพันธ์ 2504
สถานที่เกิด	42/1 หมู่ 3 ตำบลคำพระ อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	156 หมู่ 5 ตำบลโพนบก อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านเหล่าบะดาโนนอุดม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518	ประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนชุมชนบ้านคำพระ ตำบลคำพระ อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนหัวตะพานวิทยาคม อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสิทธิธรรมศาสตร์ศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2528	ครุศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูสกลนคร
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร